

Ali Kemal Tavukçu

- şiirler -

Yayın Tarihi:

30.04.2022

Yayınlayan:

Antoloji.Com Kültür ve Sanat

Yayın Hakkı Notu: Bu e-kitapta yer alan şiirlerin tüm yayın hakları şairin kendisine ve / veya yasal temsilcilerine aittir. Şiirlerin kopyalanması gerçek veya elektronik ortamlarda yayınlanması, dağıtılması Türkiye Cumhuriyeti yasaları ve uluslararası yasalarla korunmaktadır ve telif hakları temsilcisinin önceden yazılı iznini gerektirir. Bu doküman, şairin kendisi veya temsil hakkı verdiği kişinin isteği  zerine Antoloji.Com tarafından, şairin veya temsilcisinin beyanları doğrultusunda yayınlanmıştır. Bu dokümanın yayınlanması kullanılması dağıtılması kopyalanması ile ilgili husularda ve şiir içerikleri ile ilgili anla mazlıklarda Antoloji.Com hiç bir şekilde sorumlu ve taraf değildir.

Açlık

Zordur aç kalmak açıkta kalmak
İnsani bir şey bildiğin
Kimi üç öğün kimi iki öğün
Diyor doktorlar,
Öğün atlamayın dikkatli olun
Et ciğer fasulye yanında somun
Gel gör ki yeryüzü acımasız
Kimi tıka basa dolu yemek seçiyor
Kiminin yemeği bırak yok suyu her gün eriyor
Oysa Yaradan bölüşün demiş
Tabi iş vermeye gelince sarp bir yokuş
Halbuki budur müminlik budur varoluş

Zordur aç kalmak gariban olmak
Mükellef bir sofraya hayali kurmak
Değil mi ki komşusu açken tok yatan
Bizden değildir diyen biricik Resulü Ekrem
Zor değil vallahi sanki matematiksel bir denklem
Bölüşeceksin mülk ALLAH'ın
Budur mana budur SALADIN

Ali Kemal Tavukçu

Açlık Zekat ve Tövbe

Garipler doymuyor çocuklar çıplak
Analar süt kesti oldular kurak
Bu hali ne yapak kimlere sorak
İnsanlık pul olmuş artık gözümde

Senin yediğini o hiç görmemiş
Evi yok bacadan duman tütmemiş
Nedendir insanlar kadrin bilmemiş
İnsanlık pul olmuş artık gözümde

Güneş batıdan doğduğu anda
Kapanır kapılar olmaz bir fayda
Malından zekat ver eksilmez korkma
İnsanlık pul olmuş artık gözümde

Kemal der hatamız olacak elbet
Kendini kahretme mutlaka sabret
Tövbede ısrar et günahı terket
İnsanlık zul olsun artık gözünde

Ali Kemal Tavukçu

Adamlık

Öyle kolay adam olunmaz,
Yaralarını sarıp ,kendi viranında
Güneşi erkenden selamlamalısın
Atıp bir kıyıya yalnızlığını,
Kolunu kanadını açmalısın.
Sonra hem çocuk, hem büyük olmalısın
Bir elinde ekmeğin helalinden
Bir elin gariplerde en güzelinden

Öyle kolay adam olunmaz,
Zamanı bölüp ortasından
Acıya göz yaşlarını akıtmalısın
Dışardan başka ,içerden başka olmalısın
Ve umutların olmalı içinde sen olmayan
Erdemli bir hayatı kucaklayan.

Öyle kolay adam olunmaz,
Kadınlara saygılı olup ,çocukları kollamalısın
Unutmadan geldiğin yeri,
Hayallerin sere serpe olsa da;
Yıkılmış bir liman ,paslı bir gemi,
Tadı kıvamında bir çay demi
Aromasında hayatın, orta yerinden doğmalısın

Öyle kolay adam olunmaz
Hem efendi olmalısın ,
Kavga zamanı geldi mi
En ön safta durmalısın,
Koşarak barikatlar arkasından,
Fedayı onurla taşımalsın

Öyle kolay adam olunmaz
Şapkadan çıkar gibi !
Ne son duraktaki vuslatın sefil bahanesi
Ne yolları tutmuş bozuk düzenin ihaneti
Prangalar olsa da ayaklarında,
Yürüyüp gidenlerle son bulsun,
Adamlık meselesi...

Ali Kemal Tavukçu

Adayanlara

Aldanma geçen zamana
Hal bırakmaz adamda
Şusma her kayboluşta
İnerken bir sis bulutu şehre
Kınama kendini sına,
Her vuruşmada düşerken toprağa
Aklına gelsin fedanın onuru,
Haysiyetli duruşu,
Ne olursan ol kendin ol,
Bencilliği kov gitsin gönlünden
Ağaç ol ormanda kuşlara yuva
Siper ol gözdeki yaşa,
Böyle ol böyle yaşa...

Aldanma geçen zamana
Bırak kalsın heyben de sevinçlerin
Kuşlar gibi özgür emellerin
Kaybedişlerinse onurlu bir sınavdır artık,
Bir sen değilsin düşen
Sıladan bir kalemde vazgeçen,
Gözyaşların pınar olsa da
içek içek umut akarsın
Bahar gelir misk kokarsın
Kim bilir anlarlar
Kim bilir sen anlarsın

Ali Kemal Tavukçu

Ahiret

Zalimler alemde ediyor zulüm
Ulaşır arşa bu dava gülüm
Tek tek hesaba çekilir o gün
Azizül intikam çözülür düğüm

Kalır mı sanırsın mazlumun ahı
Karşında duracak parlayan mahı
Cehennem ateşi olur mu sathı
Ölümü dilerler şirk baronları

Allah'tan ümit kesildiğinde
Melekler saf saf dizildiğinde
Tadın bu azabı denildiğinde
Kim hüküm verecek Rabbim'den gayrı..

Ali Kemal Tavukçu

Ahvalim

Halimi sorarsan ahvalim yaman
Kırarım sazımı kime ne bundan
Sabahın sahibi elbet El Rahman
Bundandır rahatım sevincim bundan

Varlığın nur gibi düştü gönlüme
İkilik edemem teksin Alemde
Dönüşüm sanadır ahret evinde
Bundandır heyecanım muradım bundan

Nice kavimleri helak etmişsin
Adı medyenleri misal vermişsin
İmtihan geçene ödöl demişsin
Bundandır gam tasam endişem bundan

Kemalim ne vakit nizam kurulur
Orada kim nedir hemen bilinir
Mümin Müslümanlar orda seçilir
Bundandır yazasım ilhamım bundan

Ali Kemal Tavukçu

Ahvalim Halim

Üzüncü kederi denize attım
Umudu pek sevdim şiar edindim
Gönlüme huzuru sevgiyi kattım
Öyle keyiflendim Öyle bilindim

Nicedir şiirler yazar dururum
Bu benim hikayem benim onurum
Okuyan dostlarım hepsi konuğum
Öyle ilham aldım Öyle sevildim

Kadere yazgıya başım eğerim
Lakin zalimlere kinim bilerim
Kim iyi kim kötü bizde bilelim
Öyle heves ettim Öyle serildim

Sabahın seheri akşama gebe
Şairin çilesi sözcükle hece
Şancısı geçermiş gelince dile
Öyle feyiz aldım Öyle duruldum

Kemalim her şeyin bir sonu vardır
Belki nasihattır belki masaldır
Yiğidin silahı bir kaç kelamdır
Öyle tasalandım Öyle gamlandım

Ali Kemal Tavukçu

Akıldaki Sisler

Kaybolmuş sisli bir dünyanın bezgin müdavimleriyiz
Bahara aç ,huzura naçar ,eriyip giden kar taneleriyiz
İçselleştirirken benliğimizi ,tedirgin sabahlar oyalar bizi
Acaba bu gün ne yaşanacak hissi.
Gelecekte ümitsiz, şimdiden habersiz, geçmişten şikayetçiyiz
Çelişki içinde zihnimiz doğrularımız dengesiz
Her gün değişen yeryüzünde
Kim bilir nerede peynir ekmek yer aklımız
Ve kararlarımız kararsızken !
Deyim yerindeyse hepimiz benzer, tedariksiz yolcularız
Tek silahımız umut oda sanki gökte bir bulut
Yaşanan onca şey içinde
Hep kaybedişlerde zihnimiz
Az biraz serotonin birazda endorfin
Çözer bu muammayı
İssız bir köşede uyurken
Rüyalar bu kadar gerçekken..

Ali Kemal Tavukçu

Akşamlar

Bir yaralı gülüştü bana kalan
Eksik umutlar yarınlar yalan
Nadastaydı bekleyen baharlar
Son bakışın sefilliğinde akşamlar

Şimdi hangi bahane tarar sakallarımı
Hangi yoksul sofralar anlatır
Haybeden gönül hamallığını
Artık anladım alem denen raconu
Gülümseten o ahmak toyluğu

Klasik biri oldum çıktım
Dondurmanın sadece beyazını alıyorum
Tahammülüm yok mutlu renklere
Beyazında beni buluyorum
Hüzzamsız batan güneş de
Karanlığa koşuyorum

Ali Kemal Tavukçu

Anı Yaşayan Adam

Acıyıp durma kendine
Yaralar güçlendirir adamı
Kim demiş yaşam kolay diye
Dünya bu ,hayat böyle;
Durum budur minvalde

Çok darlandın mı ?
Yap bir acı kahve
Aç müziği kısık bir seste
Anı yaşa anı! bir şey yok gelecekte
Biliyor musun ne zaman toprak atarlar üstüne
Düşlerine sımsıkı sarıl
Kim bilir neler çıkar önüne
Her merhabada yeniden başlarsın
Ne diye geçmişî sayıklarsın !

Öyle fazla düşünme kendi kendine
Tasalar gamlandırır adamı
Baykuş gibi geceleri izlersin
Uykundan uyanır baygın baygın gezersin
Koy demli bir çay ocağa
Aç neşeli bir film eskilerden
Çocuk ol ! gofret ısır, şımart kendini
Her lokmada yeniden başlarsın
Ne diye geçmişî sayıklarsın !

Ali Kemal Tavukçu

Anlatamadığım

Bir şey var anlatamadığım,
Mısralara dökemediğim,
Çokça yazıyorum, kimi iyi kimi kötü,
Halleri anlatıp ,öznelerde yıkılıyorum

Bir şey var anlatamadığım
Eskilerde silik kalmış fotoğraf gibi
Yeri gelmiş güneşlenmiş
Sulanmış gözlerini bronzlaştırmış

Bir şey var diyorum !
Haliyle bağır çağır ,kızıyorum ,
Sarıyorum ne varsa aklıma,
Unutturan meteryallere muhtaç,
Neyse o anlatamadığım
Karşılaşacağız biliyorum...

Ali Kemal Tavukçu

Antolojim Nokta Com

Madem ki durumun budur dediler
Kalemim duvara çalar giderim
Şiirin ölçüye uymaz dediler
Hesabım silerim çeker giderim

İlhamım yok idi sebep aradım
Şakayla karışık konu taradım
Üstatlar sizlerden feyzimi aldım
Deryaymış bu site onu anladım

Latifenin adı Sadri Alışık
Vallahi tadından hiç doyulmuyor
Yorumlar aldıkça oldum ardışık
Heceler ölçsüz hiç onulmuyor

Sevgiyle saygıyla sunum yaparız
Şaire sırayla hürmet sunarız
Teşvikten sevinçle medet umarız
Vallahi şiirsiz hiç yaşanmıyor
Bu dertli dünyayla baş edilmiyor

Ali Kemal Tavukçu

Arayış

Destur varmı hele bir kaç söz edek
Kim iyi kim kötü bizde bir bilek
Başımın üstünde yazılan felek
Hakkın tecellisi arar dururum

Nicedir tasamda gönlümde rücu
Fikrimde tefekkür isterim huşu
Onadır dualar affeder kulu
Cihanda manayı arar dururum

Sineye yakışır halis bir iman
Tağutun oyunu Ademe yaman
O vakit vesvese geldiği zaman
Rabbim kudretini arar dururum

Nefsime sözüm var beni tanırım
Azgın bir hayvandır onu bilirim
Nerde küfür varsa ordan giderim
Hidayet dilerim arar dururum

Haneye huzuru veren Allahtır
Yücedir münezzeh tektir uludur
Kemalim gariptir aciz kuludur
Mahşerde Rahmetin arar dururum

Ali Kemal Tavukçu

Arzuhal

Ahu zar içinde gözlerim nemli
O yardan bir haber bana gelir mi
Susarım serimde ne sırlar gizli
Yazarsam bir nebze felah verir mi

Bu bağlam yüzünden dünyaya daldım
Nefsimi doyurmak ne zor iş imiş
Verdikçe karanlık sularda kaldım
Özüme baktımda ne çok değişmiş

Uzun gecelerde hep çıkmazdaydım
Ne yol buldum menzile girdim
Bu heva yüzünden hep buhrandaydım
Sonunda yüzümü ben hakka serdim

Attım bir kenara bu kör düğümü
Hakkın kelamını ben evla buldum
Ne kadar boş imiş unuttum dünü
Bıraktım maddeyi manaya uydum

Ali Kemal Tavukçu

Asker Ağının Günlüğü

Saçımı kestiler yüzüm traşlı
Acemi er olduk gayet inançlı
Eğitim spor atış hepsi gerekli
Severek yaptık biz askerliği

Yemin günü geldi biz hep dizildik
Böyle ihtişamı biz hiç bilmezdik
Kurana bayrağa biz söz verdik
Severek yaptık biz askerliği

Dağıtım oldu İdil'e gittik
Şırnak dağlarını yuva eyledik
Bir bilsen pusuda aslan gibiydik
Severek yaptık biz askerliği

Özlerim hala o elbiseyi
Kepimi botumu g-3 tüfeği
Toplanıp yediğim helal yemeği
Severek yaptık biz askerliği

Şimdi çağırsalar bir emir gelse
Benim gibi milyon koşar elbette
Gururla söylerim sözüm her yerde
Severek yaptık biz askerliği

Ali Kemal Tavukçu

Askere Selam

Dere tepe mavi bere
Korku olmaz yiğit sere
Hava ayaz işler yere
Komando ya selam durur

Tüfek durur çapraz duruş
Nefes alır olur vuruş
Komutana aslan sunuş
Komando ya selam durur

Dağlar yalnız gökler yüce
Düşman görür gider güce
Kalmaz ahı gelir öce
Komando ya selam durur

Batar güneş şafak gelir
Milletine gurur verir
Al bayrağa baş eğilir
Komando'ya selam durur

Ali Kemal Tavukçu

Aslı Buydu

Yürüdükçe yağmurlar altında
İslanmayı anladım
Köşe başı eski saçak altlarında
Yalnızlığı aradım
Öyle kutsal abartılacak bir şey değil
Kendimi taradım bencilce
Hüznü aktardım kendi dilimce
Yürüdükçe yağmurlar altında
Dans etmeyi öğrendim umutla
Ve bu öyle uzun sürdü ki
Yorulmayı özledim ..

Ali Kemal Tavukçu

Aşkın Kokusu

Bakarken eski tozlu raflara
Gönül bahçemde odan hazır
Ne zaman gelersen gel !
İster hemen ,ister son nefese bir gün kala
Hürriyetin maviliği duvarımda duruyor
Resmin baş köşede gelişine hazır kıta
Pencere kenarından güneş ısıtıyor
Sevdamın mayasını daha dün gibi
Gözlerinin hatırası salkım bakışını

Kokusu tüter burnumda çaresizliğinin
Kokusu sızlatır burnumun direğini
Kaybetmek kolaymış iki kelimede
Kaydetmek zormuş böyle bir aşkın siteminde
Kibir değil yok ! egosuz masum biraz çocuk
Toyluk de cahillik de büyük geldi giydiğim gocuk
Yol ayrımında rastlamışım meğer sana yanlış zamanda
Hızlı giden bir gençliğin son soluğunda
Radarına rastladım cezalıyım malesef oldukça resmi !
Bırakmadılar beni bana yaralandım ciğerimden
Sen gittin ya sevgilim !
Şiir koktum ,şair oldum kederimden...

Ali Kemal Tavukçu

Ayaz Söyleşisi

Yazmak
Namuslu şehirlerde
Ter damlayan alınların öyküsünü
Cılız bedenlerdedir emek
Kimi kışa inat kimi bahara hasret
Fabrika bacalarından tüten onur
Bir marangozun ellerindedir abı hayat
Sürüp gelen ne varsa dünden
Yarına gebedir birazda
Ve halkın yanındadır şair aslında
Ne varsa yazılmayan
Onulmuş bir yaradır
Bizi hasret yaraladı iki gözüm
Budur hikayem mayam ve özüm
Beşler dizelerimi en olmaz acılar
Ciğerimden ciğerimden yaralar
Soğuk ve sevimsiz bir kışın direncinde...

Ali Kemal Tavukçu

Ayın Yüzü

Sana neyi anlatayım
Bana deli dersin belki
Bilmem nereden ,nerden başlayayım
Unutmadım dün gibi.

Uzun seneler önce vakit karanlık
Doğarken tepelerden
Ay ile yüz yüze geldik,
Öyle gamlı kederli
Sayılı gün nedir ki
Hemen geçer ki..

Öyle bir vuslat ki hiç bilmezdim sancısını ,
Demek şimdi ,hem de bu akşam vurdu
Tüm sevdiklerim ayın mahın'da
Kol kola girmişler hepsi bana bakmakta,

Sana neyi anlatayım ; anlar mısın !
Çok özledim de ,yokluktan başımı göğ'e kaldırdım,
Meğer bir garip hülyaya muhtaçtım

Uzun seneler önce belki on
Şanırim yirmi yaşım gibi.
Öyle kimsesiz bir gecede
Gördüklerim bana kalsın

Rabbim her yerde sen varsın
Zaman ve mekandan münezzehe,
Mucizenle Ayansın...

Ali Kemal Tavukçu

Ayrılık Şiiri

Sessizce durma öyle,
Bana bir şeyler söyle,
Kalbimi yarala dilinle,
Örselenmiş bencilliğimi anlat,
Sözlerin yüzümde okkalı bir tokat,
Bakışların eritsin kıvılcımlar çıkart,
Sessizce gitme, sessizliğe gitme,
Gürültülü bir kavga etmeliyiz.
Konu komşuyu umursamadan,
Sefil bir rezillikle bitmeli aşkımız,
Sonrasını ben idare ederim,
Kaldığım sularda anmam adını,
Sessizliği bana bırak
Artık gidebilirsin öylece..

Ali Kemal Tavukçu

Ayrılış

Adının baş harfiydi dünyam
Bilmiyorum nasıl kandırdın
Ne ara neyi tattırdın
Her şeyi anlatsam yine eksik kalır
Bir şiir tadında t rk  gibi taze toprak kokan
Belki bahar belki yazın sıcaklığıydı kalbin
Tamda denk gelmiştin öyle bir boşluğa
Oysa benim gençliğim ağıtlıydı
Hüzzam makamı oya nakışlı umutlarım
Nerde koptu bilemedim ayaklarım bağı
Koşamadım aşka varamadım sevdaya
Ayrılış de kopuşumun kader ağını
Ne dikecek terzi buldum
Ne yaralarımı sardım
 ylece kalakaldım...

Ali Kemal Tavukçu

Azerbaycan Türk'lerine

Bazen insanlar susar,
Silahlar konuşur,
Ve bazen silahlar susmuşken
Kahpelik sözünü tutmaz,
Sinsi bir yılandır tarih sayfasında
Baş verir Türk'ün ıssız bucaklarında
Su içerken sokar, kundaktaki bebeği
Yaşlıyı ,hamileyi, sakatı, garibi,
Yalan tarih yazarlar,
Bizi bilmez sanırlar,
Uyur uyanmaz sanırlar,
Oysa ölen gardaştır,
Tozu dumana katmak haktır..
Dünya küçülür gözümde,
Batının sırtışı gelir birde üstüne,
Demeçler peş peşe,
Arkasındadır işgalin,
Ve mert değildir bin yıllardır
Çünkü yigittir karşında duran
Korkaktır çıkmaz meydana
Ve aklıma gelir öğretiler,
Kılıcsıza kılıç çekme,
Aman dileyene el kaldırma
Kadına çocuğa ilişme
Cezası ölümdür bizden olsan bile,
Budur Türkün özü töresi,
Budur Türk'ün çilesi
Düşman dolu yöresi
Kinim hazırda bekler durur
Sabrının kıyısında genç ordular
Bir gün mutlak muzaffer olur..

Ali Kemal Tavukçu

Baba ne demek

Baba ne demek
Çalışan ,çalalayan
Yemek sofrasında sana bakmayan
Ama aklında hep sen olan,
Ansızın gelen hakkındaki korkuları
Bir gizmiş gibi saklayan,
Sana zararı olacak her şeye
Her an hasım olmaya hazır

Baba ne demek
Vakur demek, sert bir kaya gibi
Lakin diyemez öyle kolay sevdiğini
Çok demli çay içen, tek keyfi bu olan
Hüznü derinde ve bilinmeyen
Dürüst namuslu cesur

Evet bazen sinirli,
Ne yapacaktı onca içine attığı haksızlığı
Onların yaşadığı yoksuzluk ve ezginlik
Bize travma olurdu

Baba ne demek
Siz söyleyin her şey
Ben diyeyim şerefin en hası
Evladının gizli kasası
Geleceğin en saf mayası..

Ali Kemal Tavukçu

Bahar Yakında

Sabaha yakınım güneş ufukta
Baharın tadına varsam kırlarda
Şiirim türküme karsam sazımda
Yaşamak ümidi sezmek yakında

Ne günler yaşadım ne günler gördüm
Kederim gamımı gül ilen ördüm
O yârin yüzünden bûlbûldüm öttüm
Kokusun duyarım bahar yakında

Evimde ocak var duman tütüyor
Çorbamda sıcacık hanım yapıyor
Sağolsun dostlarım her dem arıyor
Şükrettim Allaha vuslat yakında

Kemalim söyleyin halden ötürü
İşimi hallettim verdim götürü
Vermedim adıldım haktan ödünü
Hamdolsun kabûlü mizan yakında

Ali Kemal Tavukçu

Baharı Beklerken

Öyle bir zaman olsun ki
Laf kıvama gelsin demliğine otursun
Hatıralar canlasın iklim bahar olsun
Ellerim gençleşsin sonra yüzüm parlasın
Öyle bir zaman olsun ki
Okula ilk gidilen günün heyecanı gibi
Çiçek çiçek açsın yollar
Saçlarını tarasın bahar,
Yeni doğan buzağı gibi
Kıç atsın ,şımarsın annesine tanısın
Sevmeyi ne kadar sevdiğini anlasın
Mızrak çuvala sığınsın
Ağlasın bir köşede kana kana
Ağlasın anlayana dek..

Ali Kemal Tavukçu

Baharı Hak Etmek

Umutsuzdu gökyüzü
Gri ve sisli bir şeyler anlatıyordu
Mektubu okunmuştu sarhoşun
Bu gün biraz dağınığım
Biraz mayhoşum
Kardeşti halklar gözümde
Hak ediyorduk baharı

Senin çiçekler açmıştı gamzelerinde
Benim gözlerim ısıldıyordu
Az zaman çok zaman evvel
Sessizliğimse lanetti
Bu nasıl dünya
Bu nasıl mihnetti
Hak ediyorduk baharı

Azdık çoktuk
Kimimiz yoksul kimimiz zengin
Boğaz aynı boğazdı
İçinden geçenler değişti
Ben ıslanmış düşlerimi saklarken
Sen mahirdin eğlenmekte
Ama hak ediyorduk baharı

Ali Kemal Tavukçu

Bayramlık Şiir

Bayram gelir ülkeye
Bu ne güzel hediye
Neşe verir haneye
Huzur dolar içimiz

Büyüklerle gidilir
Küçüklerse sevilir
Şeker ikram edilir
Neşe dolar içimiz

Küsleri barıştırın
Dargınlığı kaldırın
Örfümüzü anlatın
Bahar dolar içimiz

Çocukların sevinci
Budur bayram bilinci
Olun cemde birinci
Sevgi dolar içimiz

Amca hala teyzeye
Rahmet olsun öteye
Gönüldeki Sineye
Dua dolar içimiz

Kemal derki bu sözüm
Fazlasında yok gözüm
Huzurla dolsun özün
Nice mutlu bayrama

Ali Kemal Tavukçu

Belirsizlik ve Umut

Umuda avazım çocuklar gibi
Soğuk ve nemli duvarlar üstüme gelir
Bir çırpıda fırtına kopartır yenilgilerim
Uzağa gurbet nakşetmişim çok uzağa
Perdenin bu tarafından ol ummana
Sonra yağmur yağar kar boran yapar
Bazı zaman üşürüm kemiklerimin sesi
Hoş bir seda bırakır helal lokmada

Sonra rahmet manası aklımda
Güneş yeniden doğar bilirim
Taze fidan kokusu ocağım
Özgürlük kokar sokaklar
İraden neyse ordan kopar sazın teli
Yediveren arzusu gönlümde

Gidersen bilirim yıldızlar ağlar
Parlar üstüme üstüme
Bu fikir başka vuslat kaçınılmaz
Ah bu son ve bilinmezlik
İki taraftan biri
Ya cennetlik ya cehennemlik...

Ali Kemal Tavukçu

Bencil Şiir

Ağzımda hüznün türküsü
Kırık bir nakarat geriden gelen,
Gönlümde fırtınadan kalanlar
Bir alev ,birde senin gölgen
Ne varsın ne yoksun,
Bilinmez bir denklem.
Ne baharlar bekledim bir bilsen,
Şimdi şiirler yazıyorum
Dostlarla dertleşip konuşuyorum
Çiçekleri suluyorum
Selam veriyorum yoldan geçene
Kıyamıyorum ne düne ne bugüne
Hepsi de değerli,
Ağzımda hüznün türküsü
Dilimin dolanması bundan.
Sonra kaçıp bu buhrandan
Kimsenin bilmediği
Bir bankta oturuyorum,
Rüzgarlar çarpıyor yüzüme,
Dalgaları izliyorum ne getirdi diye
Biliyorum bu şiir burada bitecek
Hiç kimse seni bilmeyecek
Artık o sahilde başkaları gezecek
Hem sadece bir hayalsin
Kalemime ilham veren
Aklımı oyalayan
Ve hiç benim olmayan
Gözlerime hiç bakmamış
Hiç yaşamamış...
Ağzımda hüznün türküsü
Çok eskilerden...

Ali Kemal Tavukçu

Benim Hikayem

Silinir gönlümün pası elbette
Gözüm yok ne malda nede servette
Görünen odurki alem hayrette
Sizin olsun madde mana kafidir

Nicedir şiirler yazar dururum
Kötüye zalime kalem vururum
Bu benim hikayem benim onurum
Sizin olsun cihan kalem kafidir

Harcanmış hayatlar zül gelir cana
Kin tutmam kan dökmek haramdır bana
Bülbüle aşığım düştüm figana
Sizin olsun neşe derdim kafidir

Uzağı yakını yok terazimde
İrkçilik yancılık yoktur bezimde
Özümde Menzilin feyzi düşümde
Sizin olsun dava Hakkım kafidir

Gözümün gördüğü kalbime iner
Yeter bu tefrika yeter be yeter
Olsun bu İkilik olsun da beter
Sizin olsun makam Rabbım kafidir

Kırkımı geçmişim kağıdım dolu
Kaderi yazan var yokuştur yolu
Kemalim acizdir bir Allah kulu
Sizin olsun madde mana kafidir

Ali Kemal Tavukçu

Beyanat

Öznesi açık beyan,
Pek zamandır adamdan sayılan,
Kimliği önemsiz, huyları sıradan
Aslında biraz çocuk, biraz adam,
Çocukken haylaz, çatılarda gezen,
Kabadayılığa özenen,
Ama şiddetten nefret eden,
Hep hata yapmaktan korkan,
Çokça hata yapan, hatası sıradan
Ama bir kamyon dayaktan korkmayan,
Utangaç ,korkak ,sevimli...
Anasına hep muhtaç,
Babasının en sadık çaycısı,
Teyzelerinin kahramanı,

Yalnız soran, yalnız sorulan
Kaybettiklerine hasret ,
Vuslata hazır ,Hakka sığınan,.

Bir garip şehir çıbanı, kırkını geçmiş
Yıllar oldu uğraşan,
Elini temiz tutan
Koranadan önce maskelere çokça alışık
Burada şair şakayla karışık..

Dedim ya öznesi açık beyan
Yurdunun her köşesine hayran
Kedilere köpeklere bayılan,
Çoğu zaman neşeli ,esprili,
Bir yanı mavi yosun ,derin ve mesafeli
Bir yanı façalı serin ve kederli
O sırrı arayan soran
Bugusunda kaybolan...

Ali Kemal Tavukçu

Beydua

Bıaktım her Őeyi olmuŐken dűűűm
Gittim bir limana gittim ağıladım
Susarken gemiler giderken o gün
Sazımı sözüme verdim bağıladım

Unutmak kolaydır ayran gönöl'e
Yaşlarım döküldü verdim denize
Bıaktım hesabı mahşer gününe
Derdimi derya'ya kardım sağladım

Başlar omuzlara ağır geliyor
Yaptığın sonunu hiç düşünmüyor
Ölmeyi bayılmak, falan sanıyor
Utanmak haktır neden bilmiyor

Umarım ıslaha erersin bir gün
Sırtında günahın ne kötü yükün
Olursun inşallah olursun üzgün
Duayla tövbeyle dönersin bir gün

Ali Kemal Tavukçu

Bir Nöbet Macerası

Kafamda çelik başlık elimde silah
Şarjörler dizili elim tetikte
Sanki biraz değişik ,sessiz bir sabah
Ne ölüm var ne korku sanki serimde

Bir adam belirdi duvar dibinde
Omzunda keleş poşu yüzünde
Hızla yürürken seslendim bende
Kimsin ,nesin ,naparsın ,nere gidersin ?

Tınmadı yürüdü o toy sesime
Sanane der gibi baktı yüzüme
Dur dedim vururum sözde beyime
Kolay mı evlat dedi adam vurmak zor

Telsize seslendim o bizden idi
O ara gezden, gözden ,menzilden çıktı
O kadar rahattı ödün vermedi
Omuzunda keleş korucu idi

O zaman anladım ince bir yol
Cenk elbisesi bedene çok bol
Askerim ,nöbette, her an hazır ol
Namerdin pususu yakar canını.

Ali Kemal Tavukçu

Bir Şairin Düşleri

Gökten üç top ışıık inse
Silinse acılar açlık silinse
Duvarlara çizilse hürriyet
Yaşansa iliklerde dertsiz öylece..

Mahpusluk olsa ,tüm zalim söylemler
Kocaman bir bahçede çocuklar,
Şen ,şakrak, hür ,dostça oynasalar
Kötü olan ne varsa ,
Batsa yerin dibine, dirilmemek üzere

Gökten üç top ışıık inse
Barış, sevgi ve hürriyet
Erdeminde insanlığımızın ,son ferinde !
Değişse dünya ,değişse her hücresinde

Nadasa bırakılan ne varsa,
Baharı beklemeden filizlense,
Umut ile coşku ile
Bir şairin kaleminde,
Yürek ile sevda ile
Bir şairin düşlerinde...

Ali Kemal Tavukçu

Bitmeyen Hikaye

Sadece anlamanı istedim
Bir karınca sessizliği akşamında
Seni ne kadar sevdiğimi
Duymanı istedim kalbimin sana atışını
Güzel bir şarkının nakaratında,
Cesaretim olsaydı eğer
Yüzüne gülümseyerek bakıp
Gamzelerinde kaybetmeyi isterdim
Sana ait olanları..
Bir şiirle anlatmak varken hislerimi
Oturup arkandan baka kaldım ...

Ali Kemal Tavukçu

Bitsin Diye

Kelimelerim bana kalsın,
İçi kavrulmuş ,dışında ayaz eser
Hani ikiye bölsen ortadan
Bin parça olur sevdam
İçi beni yaksın,
Dışı aklını başından alsın

Bende kalsın yenilgilerim, vazgeçişlerim
Yeniden başlamaz tasalanma,
Her iç çekişlerim...

Kelimelerim bana kalsın,
Yitik bir türkû gibi
Dağ başlarında dolansın
Ağız temiz halkımızda
Bir ozan çağlasın, tellerinde emek
Gizlerinde ihanet ,gözlerinde iddet
Ve sevdanın en hası yağısın yağmur gibi
Eski saçak altlarında beklerken
İsteklerim, düşlerim, hapsedişlerim
Ve sensiz olmayacak şiirlerim

Bana kalsın ne verdiysen,
Kopsun inceldiği yerden,
Bitsin diye bittiğinden...

Ali Kemal Tavukçu

Böyle Bilindik

Yorulduk yolun ,en başındayken
Koşmadan, tatmadan ,en güzelini
Savrulduk, dalların en ucundayken
Görmedik anlattık hep neşesini

Söylemek, zor imiş, kalbin sesini
Aşkın kokusunu, şen bestesini
Yakarken, bu günler; o ciğerini
Yutkunduk, anlattık ,hep güftesini

Belki de ! gözünden, anlar gibiydi
Sözünden ,sevgini, bilir gibiydi
Kim bilir ,ona da oyun gibiydi
Anlattık, sevdanın en delisini

Yazanlar ,bilirler, bu hikâyeyi
Alırlar, kalemden o hediyei
Bilirler, üstadım, bu meseleyi
Yazınca dört satır böyle bilindik.
Sevda masalından böyle silindik.

Ali Kemal Tavukçu

Buluşma

Sabahın seheri vuruyor
Boyuyor gökyüzünü umutla
Sessizlik kulaklarımın tınısında
Duyuyorum ne varsa yaşama ait
Al işte orda duruyor
Gel de seni benden soyutla
Kedereş bir ömrün ortasında
Unutmaya başlamışken tamda
Ve sonra kavgam
Ve ideallerim dünyalık
Ahretliğimden bir dua beklerken
Elleri açık temiz ,emekçi ve yorgun
Nice sabah seherlerinde umudum
Hoşça kal kızıl rengi hasretliğim,
Hoşça gel mavi mercan gözlerinle..

Ali Kemal Tavukçu

Büyümeden Büyüyenler

Ablak yüzlü güleç suratlı
Elleri seksen yaşında
Dağ başlarında çoban
Tamirhanede çırak
Anaya babaya hep ırak
Omuzları küçük ama güçlü
Ve bilgedir kırkıktan sonra
Çalışmak yaramıştır aslında
Yaşanmamış bir çocukluğun
Bastırılmış yoksunluğunda

Ali Kemal Tavukçu

Cumhuriyet

Cumhuriyet

Bir sırdaş lazım insana bir sırdaş
Yüzü pak gönlü ak bir yoldaş
Sesinin tınısı babacan olmalı
Tanıdık yakından candan olmalı

Bir ülküsü olmalı adamın bir fikri
Ruhu yükseklerde bedeni diri
Yokuşta tıkanmamalı sesi nefesi
Dosta düşmana güven vermeli

Yurdunu sevmeli insan yurdunu övmeli
Bayrağı KURANI hep mukaddes bilmeli
Şehidi Gaziyi en önde tutup
Önünde esas duruş dua etmeli

Vefalı olmalı yurttaş vefalı olmalı
Atatürke minnet edip şükran duymalı
Cumhuriyete sahip çıkıp korurken
Düşmanlara korku nizam salmalı

Ali Kemal Tavukçu

Çelişki Çözümlemesi

Ne tadım kaldı, ne tuzum
Hüzne yapıştı kaldı ruhum
Ayak üstü konuşmalar yapıyorum,
Çokça sigara içiyorum,
Dumanında ne çok şey var,
Bin tane zehir.
Bilmem ne verir bana,,
Salsam şöyle kendimi ,
Bencil ve sefil sulara
Mutlu olur muyum.
Yoksa bol mu gelir ,
Kendime biçtiğim kaftan,
Boş ver gitsin diyorum,
Dar gelen neyse şimdi,
Atıyorum bir çınarın gölgesine,
Ellerim arkamda uykusunu izleyeceğim
Sorun yok gülümseyeceğim...

Ali Kemal Tavukçu

Çocuk Olsaydım

O çocuk olsaydım şimdi
Yüzüm hep gülerdi
Herkesi selamlardım
Taze bahar dalları gibi
Sevinç kokardı ellerim
Türkü gibi dolardı gözlerim
Hasretinde goncası geçmişin

Eğer o çocuk olsaydım
Hiçbir şeyden korkmaz
Denemekten bıkmazdım
Ta ki yorulana dek
Oyunlardan çıkmazdım

Şimdi O çocuk olsaydım
Bardağa su gibi dolsaydım
Akıp özgürce dağlardan
Denizlerde kendimi bulsaydım..

Ali Kemal Tavukçu

Dağların Hasreti

Sizin olsun mal mülk
Hiç bitmeyen hırsınız
Bir aba verin bir hırka
Dolaşayım dağda bayırda
Sakallarım dost olsun geceye
Misafir olayım her namuslu sofraya
Sonra Seher yıldızı gözüksün üstümüzde
Ve dilimde gariplerin türküsü
Ve öksüzün yetimin öcü
Çapraz tutuşlu mavzerli bir öykü
Darda kalsın keyifli akşamlarım
Yarınlara çıksın diye umutlarım
Şılayı rahimler nedensiz çalsın kapımı
Öyle olsun öyle anın adımı..

Ali Kemal Tavukçu

Davet

Ne kadar bastırıdıysam
Ö kadar büyüdün içimde
Ömrümün bu son seferinde
Argümansız saflığında deminin
Çaresiz ve kederliyim

Ah sevda ! sana bahar gerek
Özgürlük gerek kanatlarına
Uçar gibi gökyüzünde şenken
Ve bu hülyaya alışmışken
Gemileri yakmışken

Sonra erik dallarını çiçek basmalı
Karıncalar yuvalarından çıkmalı
Çocuklar yaz tatiline girip
Dondurma kuyruğunda dostluk temeli atmalı

Radyoda Sezen yürek çaresizken
Bir tek seni anarak
Büyüyerek her geçen gün
Her beyazında sakalımın yeniden
Sevmek yeniden
Kanımın kaynaması o yüzden
Benim gönlü nasırlı yaralarım soğumadan
Bir an önce gelmelisin
Sözüm şiirim mayışmadan...

Ali Kemal Tavukçu

Demircinin Günü

Yağmurun hüznü doldu bağrıma
Toprağın kokusu geldi burnuma
Sabahın seheri girdi koynuma
Uyandım bu güne haydi merhaba

Bismillah demeli işin başında
Çok bereket vardır sabah aşında
Marifet elbette sofran kuranda
Uyandım bu güne haydi merhaba

Rızık kapısını açan o haktır
Bunu bilmeyene kati yazıktır
Göze görünmeyen gönle ıraktır
Uyandım bu güne haydi merhaba

Çekicim salladım demirden pense
Ellerim titredi, bu gün nedense
Kapıma gelene, hakkın verdimse
Hoş geldin, ihtiyar, yaşım merhaba

Ali Kemal Tavukçu

Derdimiz ve Sevdamız

Bir Yurt ki
Kalabalık ve yalnız insanlar
Birbirine küs çoğu
Bencilce yürürler
Secdegahları para
Gözleri birbirlerinin ceplerinde
Herkes bunun derdinde
Parayı ilah edinmişler
Hakkı terk etmişler
Gözlerinin önünde yaşam akarken
Koca çınarlar altında
Uzun gölgeleri
Ellerinin tersiyle itmişler,
Buruk kalmış saygı ve sevgi,
Mafya dizileriyle kin bilenmişler,
Öldürmek evla gelmiş,

Ne mevlanayı bilmişler
Ne şemsi dost edinmişler,
Hep parayı dert etmişler
Hep parayı dert etmişler

Şimdi oturup sakın bir köşede
Güllendirmek varken kalemi
Masmavi gökyüzünü anlatıp
Serin yaylaların sisini katıp
Katıp çağılayanların coşkusunu
Unutup sevdanın en kuytusunu
Yazmak varken sözün en buğusunu
Ve bir şiir ki
Unutulmuş ne varsa düne ait
Çıksın diye su yüzüne
Düşsün diye maskeleri
Bu devran böyle gitmesin diye
Karanlık geceyi taptaze bir ışık
Aydınlatсын diyerdir bizim sevdamız

Ali Kemal Tavukçu

Devlet Baba

Sensiz yurdumdan keyif alamam
Yoluna dağına hürce bakamam
Taşına toprağına inan kıyamam
Halinden müzdarip evlatların var

Yaşlıya hizmeti götüren sensin
Düşmanı korkutan orduların var
Yetime öksüze çatısın evsin
Halimi bildiren maruzatım var

Babalık vazifen bunu bilmeli
Liyakat ehline tez verilmeli
Bahçeden dikenler hep sökülmeli
Etrafta menfaat odakların var

Binlerce yıllardır yurdum töresi
Ne batı ne doğu ,değil özümüz
Atlılar sürmüştük başı yeleli
Karında dururmuş ,hala közümüz

Cennet vatanın her köşesine
Vermeli değerin garip sesine
Babadan oğula geçercesine
Sarıp sarmalayan kanatların var

Kemalim işimiz dile getirmek
Niyettir halkımın sesin duyurmak
Gerekse kaleminden olmak kırılmak
Sözünden dönmeyen yiğitlerin var

Ali Kemal Tavukçu

Doksanların Tortusu

Doksanları getirin bana
Kokusunda eskimiş eşyaların
Hatıralarımız yaşanmışlığımızda
Kaybolurduk sisli ve buruk
Belki bir şiir sefasında savrulurduk,
Menekşeler utangaç olurdu o zamanlar
Öyle her güneşe aldanmazdı

Doksanları getirin bana
İzleyelim film metraji gibi
Elimde zippo çakmak gazı bitmiş,
Kömüçero çalsın sabahın köründe
İsyanlı ve özgüvenli gülümsememizde
Haki renk şapka olsun,
Boğazlı balıkçı yaka kazağı
Siyah ve solmuş üçüncü sınıf
Seherinde saklasın yitik düşlerimi
Sevdamı söylesin popça
Sevdamı ağlasın arabeskçe
Sebebini sorma gülüm
Zaman geçtikçe yaman ilişkiler
Ve dilsiz bir dünyada yapayalnız kaldık
Onlarca kanıt içinde bilgi çağında
Telefonlar hayatımızın ortasında
Parmak şaklatacak kadar kolay
Ulaşılması basit hissettirdi
Hissetmesi imkânsız pes ettirdi
Bir dönem bitti geçti zamansız
Geriye kalan lakırdıcı boş sözler
Sadece bir çift anlamlı göz !
Akılda kalan bir iltifat
Tortusu bile yeterdi şimdi olsa
Simsıcak kesişmelerin..

Doksanları getirin bana
Bir bir ayıklayalım hatalarımızı
Yeniden başlayalım
Unutalım toyluklarımızı...

Ali Kemal Tavukçu

Dostlarıma

Ne hayallerimiz vardı,
Uğruna şiir yazdıklarımız,
Gecelere karalar bağladığımız,
Oysa bir çift gözdü sadece,
Birkaç saniye süren ,
Tutuk ve prangalı
Şimdi yeniden başlayacakmışız da ;
Eski paslanmış zincirlerden ,sıyırıp geçmiş,
Alıp elime okusam diploma töreni mutluluğunda.
Her gençliğe adım başı bir ağıt !
Her yenilgiden biçare soyut,
Ellerimde cesur değil artık,
Hasımlarım hasım yerine koymuyor,
Gözlerim bulanık görüyor,
Amma velakin mangal yanıyor yüreğimde
Toplanmış tüm dostlarım toplanmış
Bana türkü okuyor...

Ali Kemal Tavukçu

Doyumsuz Nefs

Baharsız iklimlerdeyim
Aklım fikrim firarda,
Mayamı çalmışım göle
Tutmaz ha tutmaz !
Ne zaman başlasam söze
Yarım kalır tüm başlangıçlar
Akıp gider kelimeler
Olmaz ha olmaz !
Şiirler yazarım kalsınlar diye
Sebepsiz küsmeler içindeyim,
Gözden uzak gönülden ırak
Gönlüm bir nebze huzur
Bulmaz ha bulmaz !
Sade bir yemek sofrasındayım
Ağzım tok karnım aç
Her an iştaha hazır nefsim
Doymaz ha doymaz !

Ali Kemal Tavukçu

Döndü Dersiniz

Soranlar olursa eski alemde
Kadehi şişeyi kırdı dersiniz
Nedendir derlerse hangi nedenden
Cevabı Rahmanda bilir dersiniz

Gençliği çürüttük nefis derdine
Cahillik göründü en bet haliyle
Şaşırdım ne ettik ne geçti ele
Secdede ağladı döndü dersiniz

Dilimde özümde meğer dururmuş
En güzel buymuş Hakkın yoluymuş
Görürsen nasiptir şerde dururmuş
Bir gece ansızın geldi dersiniz

Kemalim tavsiye haddimiz değil
Ölüme hazırlan rükuyla eğil
Olalım halis kul olalım ehil
Nasıldır derlerse iyi dersiniz

Ali Kemal Tavukçu

Dört Denklem

Umut, içli bir türkü
Sonu belli olmayan
Nefes almamızı sağlayan
İçinde baharı barındıran

Sevda, hep bizle olan
Hiç bizim olmayan
Sürekli sayıkladığımız
Değişik bir argüman

Para, çok şey sanılan
Hiçbir şey olmayan
Kimine göre her kapıyı açan
Kimine göre sıradan kağıttan

Şair ,hiçbir işe yaramayan
Hali hatırı sorulmayan
Yalnızlığı sevdiği sanılan
Bir garip çoban...

Ali Kemal Tavukçu

Dört Mevsim

Yaş kırk beş olanda saçlar beyazlar
Kalmıyor korkular kalmaz marazlar
Üşütmez soğuklar yakmaz ayazlar
Yazıda kışı da bir bana artık

Nice badireler mazide durur
Ne kibir kalır nede bir gurur
Gecenin ilhamı zamanı vurur
Yazıda kışı da bir bana artık

Çocuğun neşesi ninni gibidir
Büyütmek beslemek elbet iyidir
Anlatmak yolu da bence şiidir
Yazıda kışı da bir bana artık

Sağıma bakarım yolun yarısı
Bundan iyisidir Şam da kayısı
Aklımda kalmıyor geçti sayısı
Yazıda kışı da bir bana artık

Şairin çilesi kalbinde gizli
Oda bir muamma ona da sisli
Kemale sormayın mermisi izli
Yazıda kışı da bir bana artık

Ali Kemal Tavukçu

Durali Tavukçuoğlu Destanı

Haberin almışım mübarek günde
Sıradan olağan cuma üstünde
Elveda diyorum son seferinde
Gidenlere selam Başkan Emice

Mangal yüreğini herkes bilirdi
Yalanı olamaz çok mert biriydi
Attığı fırçalar zalimlereydi
Neneme Dedeme selam Emice

Şiirlerin hatıra kaldı mı bize
Saklarım adını saklarım gize
Yanalım gidişe, vuralım dize
Durali dedeye selam Emice

Ocağın çınarı en yaşlısıydı
Üstü başı temiz hep bakımlıydı
Şiirleri güzel çok anlamlıydı
Jilete selamlar, Ali Emice

Yine bir öğlen de çıksan da gelsen
O candan selamın alsam da versen
Akıllı torunum desende sevsen
Özledik şimdiden Mafrat Emice

Hatıran önemli gözümde perde
Bilemem öteyi geleceğim bende
Buluşsak Ahrette olsak bir yerde
Mümin Müslümana selam Emice

Ali Kemal Tavukçu

Duvarların Türküsü

Geceler karaydı ,duvarlar soğuk
Yıldızlar uzakta ,türkümüz boğuk
Akıyor kanlarım ,gözlerim donuk
Mahpusluk zor imiş yaralı gönlüm

Etiler bir oyun ,zalım bir pusu
Yaramda acıyor ,bastılar tuzu
Perçemin tutarsam ,olurlar kuzu
Mahpusluk ar imiş yaralı gönlüm

Dediler ; günlerin hemen bitirmiş
Selamın turnalar ,haber verirmiş
Kederin havaya uçup gidermiş
Mahpusluk zül imiş yaralı gönlüm

Ali Kemal Tavukçu

Duyuru

Sen anlat deftere şiir yazayım
Katip olup menzile bir yol alayım
Aruzdan heceden medet umayım
Sancıdan kalemim yazarda yazar

Hatırı var elbet gidip gelenin
Sabahtan akşama selam verenin
Yüzünden anlarım beni sevenin
Bilirim kalemim yazarda yazar

Hayata umutsuz hiç olunur mu
Yüreğin pişmeden dem vurulur mu
Yolcuya sorulup aş kurulur mu
Dererim gülleri kazar da kazar

Ustalar hocalar hele bir bakın
Aşıklar Ozanlar gelin bir el atın
Şuursuz sözlerim alında yakın
Yazarım serimi akarda akar

Ali Kemal Tavukçu

Dünya Bu

Şızlarsa dizlerin yokuşta yolda
Üşürse ellerin temmuz ayında
Yemeğin lezzeti yoksa tadında
Yaşamakta bir ölmekte bir yalan dünyada

Uğruna verdiği çabalar gitmiş
Gönlünde acılar hepsi birikmiş
Dün dostun olan bu gün el imiş
Yaşamakta bir ölmekte bir yalan dünyada

Umudun son nefes imanla gitmek
Onurlu şerefli bir hayat sürmek
Verdiysen garibe bir kuru ekmek
Yaşamakta bir ölmekte bir yalan dünyada

Alnında kaderin rızayı göster
Boş ver el alemi hep acı söyler
Eritir kalbini eritir keder
Yaşamakta bir ölmekte bir yalan dünyada

Kemalim bu gözler ah neler gördü
Yaralı gönlünü şiirle ördü
Yazmazdan evvel vallahi kördü
Yaşamakta bir ölmekte bir yalan dünyada

Ali Kemal Tavukçu

Düşerken

Sabaha çıkmadan düştüm yollara
Haberim salmışım kalan sağlara
Sarıym derdimi yüce dağlara
Güne ermeyene hesap sorulmaz

Vurulup düşmüşüm al kanım damlar
Halime analar gelinler ağlar
Dereler serindir ardımdan çağlar
Pusuya düşene hali sorulmaz

Helallik isterim dosttan düşmandan
Eşkiya anlamaz dinden amandan
Şifa olmaz ise derin yaramdan
Ölüme gidene yarın sorulmaz

Ali Kemal Tavukçu

Düşüm

Hüznüm geceye yapışmış
Kendine mülteci kendi ne küs
Kavgam bu şehre yakışmış
Buluşmak hayal kavuşmak düş

Ali Kemal Tavukçu

Düşümüz

Bu kutlu davaya gönül vereli
Yürekten kaleme güç gelir bana
Bayrağı hilali sevdim seveli
Geceye gündüze şevk gelir bana

Unutmam sütünün ak helalini
Yurdumun her yanı vatandır bana
Kundakta bebeğin o vebalini
Rükûda eğilmek farz vacip bana

Gazadır hayalim siperde ölmek
Yiğidin düşüdür canını vermek
O Kevser suyunu avuçtan içmek
Duaya karışmak helaldir bana

Ali Kemal Tavukçu

Düşünce Suçlusu

Umutla ,korku arası bir çelişki
Aslında hayat yormaz adamı.
Ben değilim yenilen,
Birkaç aruzdan medetle nen,
Kabuk bağlamış yaralarımıdır.

Sevdayla ,düş arası bir çelişki,
Hayal mi gerçek mi, yorar adamı
Sebepsiz küsmelerden filizlenen,
Birkaç sanrıdan feyizle nen,
Yol almış umutlarımdır.

Sevmeyle, acıma arası bir muamma
Düşkünlüktür, hayat yormaz adamı
El attığında kalkar yerden
Nefes gibi her daim yenilenen
Birkaç sorudan ibaret
Zül gelen cevaplarımdır...

Ali Kemal Tavukçu

Ekilen Adam

Beklemek revamı, dert sokağında
Karalar bağladım, gençlik çağında
Muhabbet kalmadı, gönül bağında
Cananı sevmenin bedeli bu mu

Şöyle bir saate, baktım düşündüm
Oysa çok mutluydum, gelir demiştim
Açıldım konuştum, bir kör düğümdüm
Sinemi sevdami sana vermiştim

Bu aşkın yüzünden, şiirler yazdım
Ne ara sözüne, gözüne kandım
Yarama tuzumu ,bastımda bandım
Sevgilim dakiktir gelir demiştim

Hatırım var ise, mektup yaz bana
Bitir gelişmeyi ,düş bitsin artık
İki çift lafım var, yazıktır bana
Hayali gerçeğe kardık da sardık

Kendimi suçlarım ,hatalı benim
Bendimi çığnedim, kanadı serim
Bende o yaralı ,düşenlerdenim
Sevdaya hevesle ,tertemiz girdik
Zalimi dost sandık gönülden sildik

Ali Kemal Tavukçu

Esnafın Günlüğü

Dükkan önünde eski bir masa,
Sandalyeler dolu ve masada
Mahallenin emeklileri toplaşmış,
Mekan sahibine eşsiz bilgilerini aktarmakta,
Arada müşteri de gelir elbet,
Bu güven manzarasına,
Beklediği güler yüzü ve hürmeti alır elbette,
Çay karıştırma sesleri sokakta şakırdar,
Akşam üstü el hep havada,
Selamlar saygıyla verilir,,
İşte budur ticaretimiz,
Böyle geçer günümüz,
Böyle geçer ömrümüz...

Ali Kemal Tavukçu

Eşkiya Olamam

Eşkiya olup dağlara çıksam
O yârin eşarbin, boynuma sarsam
Zararlı hınzıra bir kurşun atsam
Sakalım beyazı dert verir bana

Yanımda bir çıkın ,içinde pestil
Ağzımda süt kokar ,neyime menzil
Tavşanı bir görsem verem zencefil
Namlumun ucundan mey gelir bana

Havalar güneşli yüzüm güleçli
Yaylanın çimeni orak biçmeli
Taze gelinciği orda görmeli
Eşkiya olamam zül gelir bana

Ali Kemal Tavukçu

Evlilik Üzerine

Açıyor bağımda kırmızı gülüm
Çözüldü dilimden çözüldü düğüm
Nişanım yüzüğüm oldu düğünüm
Sevip de kavuşmak ne güzel şeymiş

Bilmezdim sevdanın resmi halini
Emanet Hatunun ol vebalini
Nihayet görünce o düzenini
Helale uzanan eller pak imiş

Senden öncesini unuttum bile
Geliyor kalemim geliyor dile
Açınca gönlümü açıldı sine
Evlenmek nasipmiş ne güzel senle

Bu günüm yarınım sevdiğim oldun
Kalbime nakşettin su gibi doldun
Düşünce elimden tutan sen oldun
Hayatı paylaşmak kısmetmiş senle

Birde inci gibi evlat verince
Başımın tacını verdin elime
Bu Kemal şen olur seni görünce
El ele tutuşmak ne güzel senle

Ali Kemal Tavukçu

Eylül ve Depresyon

Asrın hastalığı yok mu çaresi
Bir çok müzdariple ağır depresyon
Bilinmez kaynağı nedir mayası
Gözleri yaşartır mutsuz depresyon

On kilo aldırır hemen bir ayda
Uyutur insanı en güzel zamanlarda
Genelde eylül'de tam bu aylarda
Yaşama küstürür hain depresyon

Bilmeyen hep kınar zayıflıktır der
Oysa fizikseldir yıkılmıştır ser
İster zengin ol bol paralar ver
Öyle kolayca geçmez depresyon

Kemal der gelin bir düşünelim
Hastayla olalım bir el verelim
Uğruna türlü söz kelam edelim
Artık bu canlardan gitsin depresyon

Ali Kemal Tavukçu

Feda

Sabaha ayan
Gündüze beyandır
Gurbet yollarında bir garip kuşum
Yaralı gülüşleri mistik bir düşün
Her ayrılan sevgili benim
Tren garlarında sallanan mendil bana
Acı çalan telefonlardayım
Hasret kokan mektubum
Elektronik iletirim günümüzde
Ekmek parasıyım gönül yarasıyım
Her türküde ben varım
Gözyaşlarım eski yüz yıllık
Çocuklarımin üstüne titrerim
Beyaz yakalı olsunlar diye
Çekmeden yaşasınlar diye
Ve fırınlarda tüter
Ve fabrika bacalarında emeğim
Yeni bir nesil uğruna
Fedamdır soyağacına yazılan...

Ali Kemal Tavukçu

Gabar Dağı

Oy gabar !
Her sabah bakarken karlı başına
Saçımın aklarına ak kattığını biliyor musun
Geceleri izli mermilerin düğün alayı gibi,
Gündüzleri suskun ve mağrursun
Gün doğarken allanır morlanırsın,
Koynunda beslediğin yılanlar var bilirim
Gölgende saklanan eli hançerli kanlı eşkiyalar

Oy gabar !
Biliyor musun bizim Karadenizde,
Gölgeler uzundur yağmuru boldur,
Suları serindir karacalar şen şakrak hür

Oy gabar !
Elleri kınalı askerlerinde var
Gezerler çapraz tutuş adım adım
Ve senin kurumuş dere yataklarında
Kanlı pusular var bilirim

Oy gabar !
Öyle ağır durma
Çıkar menekşelerini eteklerinde
Zakkumlarını körle çıkmasınlar
Geziler düzenlesinler yurt genelinde
Savaşsız günlerde görüşelim
Buluşalım ,tanışalım ,helallaşalım..

Ali Kemal Tavukçu

Gamın Götürdüğü Yere Yolculuk

Yalnızlık dirhemi dar gelir ele
Sorgusuz sualsiz hiçmişsin gibi
Selamlar alınmaz zül gelir ele
Canını acıtır hiçmişsin gibi

Nice muhabbetler yalanmış meğer
Vermiyor insanlar iyiye değer
Marifet düşeni tutmaksa eğer
Sayfanı çevirir hiçmişsin gibi

Gariban kokusu hemen alırlar
Kapıdan bacadan sokmaz kovarlar
Bu dünya ebedi bitmez sanırlar
Moralin bozarlar hiçmişsin gibi

Yazık oldu dimi geçen yıllara
Maddiyat değersiz bakma geriye
İncinme üzülmeye geçen yıllara
Kalkarsan düşerler senden beriye

Gönlünde genişlik hediye gamın
Hüznünün baharı gelecek yakın
Yanında şüphesiz ol Yüce HAKKIN
At kederin at gitsin taşlı dereye
Mübarek alnını bir koy secdeye !

Kemalim dostlarım hiç alınmasın
Şiirim böyleymiş laf sakınmasın
İyiler canlarım yok darılmasın
Mısralar götürdü böyle netice
İçimden geliyor sende hecele

Ali Kemal Tavukçu

Gamlı Şiir

Yitik bir türkü dolanır dilimde
Açık olsun diye yollar,
Tomurcuklansın diye dallarında bahar
Keskin bir hançer kanatır sırtımı
Yaralar var gülüşlerimde sebepsiz
Ve kaybettiklerimiz hüzzam olurken
Gözlerimde pınar olur ,burnumda sızı
Sığındığım limanlarda yalnız gezerken
Bir bir kucak açarken geçmişime
Şevdalanır dururum sabahın seherine
Öyle karmaşık değil yok !
Süt beyazı düşlerimizde umut

Dolanır durur dilim de yitik bir türkü
Çağlasın aksın bu soylu ülkü
Sen söyle şair burada gamlanmış
Harman olmuş yüreğinden
Tutmuş öykünmüş bir gülden
Ciğerinden dağlanmış...

Ali Kemal Tavukçu

Gariplerin Hali

Üşümüş elleri belli yaz değil
Yolumdan utandım dedim az çekil
Dünyaya seslendim hemen kalk eğil
Gariplerin halini neden görmeyiz

Dilenmek nedir akli ermez ki
Dönüp de çorbasın kimse vermez ki
Tırnağın ucuna alem değmez ki
Gariplerin halini neden görmeyiz

Ayaklar hep çıplak ayakkabı yok
Kimse umursamaz tabi karnı tok
Beş lira verirmiş oda gelir çok
Gariplerin halini neden görmeyiz

Bu utanç kibirle yolda gezene
Ne mutlu bakıp da halin sezene
Kutlarım vicdanı korku edene
Gariplerin halini neden görmeyiz

Kendi çocuğumuz olur baş tacı
Elin yavrusunu itmek ne acı
Dinleyin sesimi verin infakı
Gariplerin halini neden görmeyiz

Buyurur Kuran'da garip kollayın
Yolda kalan yetimin yüzün okşayın
Dinine ırkına asla bakmayın
Gariplerin halini neden görmeyiz

Ali Kemal Tavukçu

Gariplerin Şiiri

Kitabın ortası gelince dile
İnanmam zalime inanmam ele
Dönersin ahire duçarsın sele
Garibe halini sorarlar elbet

Sustuğun gördüler yumruk sıkıtlar
Dışinden etinden parça söktüler
Üstüne melanet haset saldılar
Garibin hakkını alırlar elbet

Üstüne vazife düşeni tutmak
Lokmayı edeple hakkıyla yutmak
Hakkın kelamını gönlünde bulmak
Garibe nasılsın söylerler elbet

Kemal der sözümü döktüğüm vakit
Olacak mahkeme gelecek sayit
Mümine hatıra bu müzmin beyit
Garibin önünü açarlar elbet

Ali Kemal Tavukçu

Geçmiş ve Şimdi

Ne kadar hatırladıysam
Orada unuttum seni,
Bırakıp, gelirim diyenleri
Yakışmazdı bilirim soyut bir aşkın ,aşktan sayılması !
Biraz eğreti ve sisli, çokça acemi
Asabi cümleler çıkardı dilimden öznesi gizli
Bir acayip coşkusu
Geri tepmeli silah gibi.

Ne kadar hatırlarsam
O kadar unutuyorum şimdi,
Kent susuyor , yağmur ıslatmıyor saçlarımı
Sokak lambaları bile faydasız hissediyor kendini
Dijital kablolar ,tepemizde uydular
Zincirden güçlü kapital prangalar
Hızla dönüyor dünya,Hızla bitiyor rüya.

Ne kadar hatırlarsam
O kadar geri sarıyorum
Kapalı gönüller görüyorum,
Hep eskiyi hep eskiyi özlüyorum
Sonra doksanlardan kalma tabelalar arıyorum etrafımda
Diyorum ne kadar eski o kadar iyi
Ne kadar dersin , o kadar faydasız
Buğulu bir pencerede sana ayan
Herkes gizli..

Ali Kemal Tavukçu

Geleceğe Mektup

Korkuyorum
Günün birinde tükenirse dizelerim
Kalemim biterse,
Anlatamazsam gökyüzünün mavisini
Özgürlüğün nefesini,
Korkuyorum ufağım
Ya kimse bilmezse hatırlanmazsam
Baharları sonra güzleri
Kimsesiz anlamsız kalırsam
Kim duyar sesimi
Korkuyorum çocuğum
Gelirse o kara günler
Sararsa benliğimi
Karnım tok, ağızım aç kalırsa
Benzersem kötü birine
Tükenirse güzel kelimeler

Ali Kemal Tavukçu

Gençliğim

Karanlık sokaklarda
Sessizce avlanmaya giden
Yıkık dökük bir balıkçı teknesi gibiydim
Hep heybem boş gelirdim,
Ellerim cebimde ısığım güçlüydü,
Yükseklerde gözüm, duygusallık özümdü
Gömleğim fiyakalı
Saçlarım jöleli geriye yatık,
Afacan gülüşlerimi siper yapıp,
Tutup bir güzele sevdalanmak gibi
Hoyrat ve sefil düşlerim oldu.

Ve kadehlerde meyleşirken
Bir nöbet gibiymiş de geceler,
Gün aşırı ,cebim delinircesine
Susuzluğumuzda bir hafta sonu,
Gamsızlığımızda neşeli bir şarkının
Sebep aramadan çakırlığında bir çift gözün
Kaybolurcasına ,kaçarcasına kendimden
Ve doğru gelen her kelimededen...
Ve ölürken birileri,
Acıkırken dağda çoban,
Hiç bir şey yapmadan
Hiçbir şey yapmayan gençliğin ağıtı
Ancak bir şiirde anlatılabilirdi..

Ali Kemal Tavukçu

Gençlik Aşkı

Hala okur musun bilmem,
Acemice, şahsına münasır yazdığım şiiri,
Belli etmeden, açıkça sevdiğimi yazmıştım
Hatırlar mısın, uykusuz kan çanağı gözlerimi,
Koşarak geldiğim akşam üstlerini,
Ve unutarak senden önceki yenilgilerimi,
Tereddütsüz , pişmanlıksız işlediğim gençlik hatalarımı,
İnatçılıklarla dolu toyluğumu,
Seni görünce iyot eksikliği çeken beynimi,
Yakışıyordu ahmaklık, yakışıklıydı gülüşlerim
En azından öyle sanırdım,
Sonra ne kadar yüksekte düştüysem,
Birden bire büyüdüm,
Birden bire beyazladı sakallarım,
Ellerim çekingen artık,
Tütün saramıyorum hala,
Artık umursamaz tavırlarını da bıraktım,
Duygusallığımı saklamadan ,
Göz yaşlarımı göstermeden,
Ve utanmadan geçmişten,
Tertemiz ellerimle şiirler yazıyorum..

Ali Kemal Tavukçu

Gerekli Şeyler

Uçmaya kanat gerek
Doymaya ekmek

Şaire çile gerek
Yazmaya yürek

Filizlensin diye dalda çiçek
Bebeğe ninni gerek

Ali Kemal Tavukçu

Gidenlere Rahmet Kalanlara Selam

Bir seher vakti yol verdim
İçimi kemiren ne varsa
Dere boyu sürüklendiler

Sap sarı bir güneş var şimdi
Baharın kokusu burnumda
Kaybettiklerimde var elbet bu yolda
Ama değil mi ki hatıralarım güzel
Erdemli davranışlar hepsi de özel

Bir seher vakti yol verdim
Ne varsa hasmane olan
Dere boyu sürüklendiler

Rahmet olsun gidenlere
Selam olsun devam edenlere

Ali Kemal Tavukçu

Giderken

Yalnızlığın telaşı var üstümde
Sakin bir kasabada hayallerim
Hani dalgaların sahiline vurduğu
Bir Yeşilçam klasiği düşlerim

Ali Kemal Tavukçu

Gidişine

Öyle arkanı dönüp gitme
Küslük yakışmaz samimiyetimize
Sen ki beraber ağladığım güldüğüm
Beraber yollarda yürüdüğümdün
Şimdi ne oldu nedir bu kördüğüm
Fitneler mi girdi aramıza
Hangi hasmane sözcük yaraladı
Hangi meze kursağımızda kaldı
Ki hepsi helaldiler

Öyle arkanı dönüp gitme
Uzun soluklu değil hayat
Belki kısa veyahut uzun
Nerde biter bilebilir misin
Gittiğin yere beni götürebilir misin
Ortasından vurulmuş bir sevdayı
Harcanmış bir ömrün bahanesinde
Çoğu kez ayık bazen karanlıkta kayıp
Ki hepsi masumdular

Öyle arkanı dönüp gitme
Ellerimi bırakıp yazın ortasında
Melun nemli sıcak bir havada
Çekilen küreklerin boşa gittiği
Okyanusun orta yerinde
Yalnızlığımın bırakma beni
Soyutlanmış bir sevdanın nadasında
Ki hepsi tazeydiler..

Öyle arkanı dönüp gitme
Yenilgi berbat bir his
Kursağımı tıkıyor bu gri sis
Her kaybedişin sorumlusu
Ve her tutuşmanın temiz olgusunu bulmak varken
Kentın arka sokaklarında
Kalmak varken aynı yaşta
Ki rahatlık batarken şimdi
Umutlarım ulaşılmaz fantastik filmler gibi
Ki hepsi güzeldiler

Ali Kemal Tavukçu

Git Hadi

Hadi git buralardan
Bavuluna sığmaz bunca yaşanmışlık
Bir akşam üstü git
Bir oda dolusu yalnızlık bırak bana
Hemen git, dilin kemiği yok,
Sana İki çift ederim yıkılırsın
Toz duman olur yamulursun
Titretirim yüreğini tarumar olursun
Saksılarımızı devirip pencere kenarından
Buz dolabından resimlerimizi alda git
Sen ki beraber güldüğüm ağladığım
Aynı filmi defalarca bıkmadan izlediğim
Eline kıymık batsa telaşlandığım
Ne söylersen söyle alınmadığım kızmadığım
Yerine kimseyi koyamadığımdın
Git hadi git ! telaş etme daha fazla
Korkma kapanmam ayaklarına
Bir çocuğun küsmesi gibi küserim sana...

Ali Kemal Tavukçu

Gitmek İsteyenler

Ufka doğru bir yelken açmak istiyorum
Sıradan bir sandalla,okyanusları geçip
Fırtınalar atlatıp güneşi görmek...
Zamanın denizin dibini boylamasını
Sabır kıyısına yanaşıp
El ele göz göze
Tüm samimiyetiyle
Yalansız bir yurt bulmanın hazzı içinde
Demli bir çay kıvamında yudumlarken geçmiş
Tüm sindirilmiş mezelere inat
Ve ikramları geri çevirerek
Hesabınızı ödeyip gitmek istiyorum ...

Ali Kemal Tavukçu

Gizli Bahçem

Gizli bahçemde
Kökleri bende
Kızıl bir goncadır kızım
Saçlarını bahar rüzgarlarıyla tarar,
Uykusunu baykuş gibi izlerim
Usul usul rüyasını dinlerim
Gizli bahçemde
Kızım ve ben yaşarız
Giremez kimse
Ölene dek bekçiyim

Ali Kemal Tavukçu

Gönül İşı

Yürek ister gönlünü açmak
Ağzının içinde doğruyu tutmak
Acıları nadasa bırakıp kuytuda
Ağaç misali uzanıp göğ'e varmak

Yürek ister kaybetmeyi bilmek
Hiçbir şey değilim acizim demek
Gururu atıp kör bir kuyuya
Karanlık olsa da her şeyi görmek

Yürek ister derinden sevmek
Varını yoğunu yoluna sermek
Zamanı aşırıp günden güneşten
Cesur ve adilce seviyorum demek

Ali Kemal Tavukçu

Gönül Sözleri

İki çift lafım var ,haldan bilene
Sözüm var, iki gözüm sözün üstüne
Kötünün kılıcı ,dökülsün yere
Hemencik hesabın sorasım gelir

Susanın dilleri lal olsun misal
Garibin hakkını sorarız her hal
Kurumaz güllerim kırılmaz o dal
Yazdıkça sinemi seresim gelir

Açın kimsesizin derdini sordum
Bilmezden evvel yanmamış kordum
Bu dertle hem açtım hemi de soldum
Kalemi yerlere çalasım gelir.

Kema'lim hamlığım geçti bu vakit
Dediğim gerçektir olacak sayit
Menzilde yaram var serimde sabit
Burnumun sızısı gönlüme gelir

Ali Kemal Tavukçu

Gözlerimi kapattığımda

Çocukluğuma iniyorum gözlerim kapalı
Aklıma geliyor koca bir ömür
Önce yanağıma konmuş öpücükler
Gülen gözler neşeli sözler
Ve serotinin saflığı damarlarımda
Özgürlüğüm ve korkusuzluğum
Ve bilmemek kötüyü ne güzelmiş
Bilseydi o çocuk hiç büyümezmiş...

Ah be çevremdeki iyi insanlar
İçiniz el vermedi değil mi
Dünyanın zalimlerle dolu olduğunu
o afacan çocuğa anlatmaya
Umutumu o yaşta kırmaya..

Ve şimdi bu koca ömrün sonunda
Dertlerim var kendimi dert etmediğimden beri
Beğcilliğim köşede suçlu sindi it gibi
Bağırıyorum ulan neydi derdin
Şöyle büyük adam olup ülke yönetseydin
Şıraya dizip tüm zalimleri
Yüzüne tükürseydin...

Ali Kemal Tavukçu

Gözlerin

Gözlerin geldi aklıma
Sıradan kapkara, bir çift göz,
Herkeste olan,, görmeyi sağlayan
Kimi hüznü yaşlarını akıtan
Kimi zaman parlayan gülen,
Pınarlar çatlatan..

Gözlerin geldi aklıma
Alamam bulamam hiçbir pazardan
Beni öylesi rahatlatan,
Şınarken hayatı en olmaz yerinde
İşimin gücümün en bet yerinde

Gözlerin geldi aklıma
Sıradan kara kuru bir çift göz
Bakmaya kıyamadığım
Ferinden sevdami sakladığım
Gözlerin geldi aklıma...

Gözlerin geldi aklıma
Alelade hoş bakan
Buğulanınca ciğerimi dağlayan
Yaşayan yaşatan hatırlatan
Gözlerin geldi aklıma

Kı sevdam mercanında
Gözlerin geldi aklıma...

Ali Kemal Tavukçu

Gözümün Gördüğü

ÇOCUĞUN GÖZLERİ

Gözümün gördüğü
Dilimin söylediği gibiydi hayat,
Milattan önce milattan sonra
İnsanın insana kıymasıydı
Şimdi aklımın anlatmasıydı
Kin ettim bela verdim
Kanlı göz yaşımı sildim
Türktüm ben araptım kürttüm
Ümmiydim seher vakti çadır çadır
Ben vardım bin yıllardır buralarda
Yaylaklarda koyun otlattım
Ninniler söyledim beşiklerde
Ne yiğitler büyüttüm
Şimdi utanırken güneş doğmaya
Çocuk oldum bombalardan korkan
Kuytu bir köşede ağladım
Gözümün gördüğü
Dilimin söylediği gibiydi hayat
Milattan önce milattan sonra
İnsanın insana kıymasıydı

Ali Kemal Tavukçu

Güç Sahiplerine Hisse

Sırtını devletin gücüne vermiş
Garibin yetimin hakkını yermiş
İşine gelince din iman dermiş
Mahkeme Kübra'da görürüm sizi

Paraya taparsın hakkı bilmezsin
Çevrende pek geniş halkı görmezsin
Kul hakkı günahdır tövbe demezsin
Arş ala önünde görürüm sizi

Korkaklık kanında zayıf birisin
Siyaset yaparsın başa gelirsin
Firavun gibisin melun rezilsin
O hesap gününde görürüm sizi

Bu sözüm liderlik yapan erlere
Hissesi olana ağa beylere
Vidani taşıyan yiğit serlere
Kıyamet kopanda görürüm sizi

Kemal der milletini hakkını çalan
Bu ne rezillik nasıl bir mizan
Almıyor mahsalam olmuyor izan
Gün güneş doğanda görürüm sizi

Ali Kemal Tavukçu

Gün Ağarırken

GÜN AĞARIRKEN

Sabahın ayazı vurdu yine
Çöp kovaşında bir tıngırtı
Şokak kedisi rızkını aramakta,
Kuşlar güneşini selamlıyor
Gün yeni yeni ağarmakta
Gecenin fotosentezini bitirirken çiçekler
Gülömsüyor okul çocuklarına
Bir demlik çay kokuyor sokakta
Birde umut ...

K.T

Ali Kemal Tavukçu

Gün Batımı

Güneşin sarısı saçların olsun
Denizin maviliği gözlerin
Hürriyet gibi anlamlı bakışların
Akşam üstü gün batımına kavuşsun
Türkü olsun gönlüme
Ağzımda mayhoş bir tat bıraksın,
Varsın Uzasın muhabbetin terkisi,
Bağıma salkım salkım üzüm olsun
Canı çeken buyursun ,
Soframızda halk olsun,
Batarken güneş üstümüze,
Gülümsesin göz kırpsın,
Sağılacakla desin
Bir görümlük dünyamıza...

Ali Kemal Tavukçu

Günaydın

İçinde kainat'ın güzelliği
Hür ve özgür kuşlar var
Tavşanlar şen şakrak hür
Uzun gölgeli ağaçlar,
Sevimli evler kapıları açık,
Her an selama hazır insanlar,
Gözlerinin ışıltısı aydınlattı
Mütevazi dükkanımı,
Bisikletini bıraktı ,izin isteyerek
Kabül ettim bende ,severek
Gözüm gibi bakarım diyerek
İçinde kainatın güzelliği,
Yüzünde iyiliğin sevimliliği
Günaydın ...

Ali Kemal Tavukçu

Hain Pusu

Karlı dağlardan haber almışım
Yaramı dağlamış tütün sarmışım
Kanaya kanaya ben alışmışım
Yükümü yükledim ben gidiyorum

Üstümde kan revan kimse ayıkamaz
Yiğidin gamını bülbül soğutmaz
Ararım sorarım merhem bulunmaz
Yükümü yükledim ben gidiyorum

Ahirim bilmezem dünyam karanlık
Dostum yok alemde edem yarenlik
Sonunda olmuşum ey yar kalemlik
Yükümü yükledim ben gidiyorum

Nasibim almışım hain pusudan
Gözümü sakınmam budaktan daldan
Al kanım damlıyor çimenden tozdan
Yükümü yükledim ben gidiyorum

Ali Kemal Tavukçu

Hak Bize

Nizama ayet geldi o Haktan
Buyur edip başımızı eğmeli
Tasa etmeyesin, dünden yarından
Hilali ayı yardan öte sevmeli

Kılıç zamanı geçti diyorlar
Kınından çıkarsa şaha kalkmalı
Gönlünden gamını siler diyorlar
Kızıl elma yoluna erken varmalı

Bu yol namustur turan menzili
Türk yurduna dokuz ışık gerekli
Al bayrağı kundaklarda sezmeli
Ecelin şerbeti gayrı bal bize

Düşman çok ,dört tarafı sarmışlar
Uyumadık bizi uyur sanmışlar
Yolumuza hain pusu kurmuşlar
Nizam yolu gönlümüzde hak bize

Ali Kemal Tavukçu

Hakka Varınca

Elemler sarınca güçsüz bedeni
Eşini dostunu orda tanırsın
Gönlünde ateşler yakar canını
Hiç geçmez hiç bitmez öyle sanırsın

Başa gelen çekilir yalnız kalınca
Kadere küsmeden yol yordamınca
Sabredip belaya hakka varınca
Mükafat hüznünde onu sezersin

Sözümnden imtina ettiğim yerde
Ne kinim ne hırsım durur bu serde
Düşünür dururum düşerim derde
Cehennem dolacak onu bilirsin

Bunca kötü fesat yaşar giderler
Mazlumun hakkını görmez silerler
Bu işe vakıftır cümle erenler
Terazi kurulur onu görürsün

Tasamı hoş görün bundan ötürü
Kemalim yarına verdim götürü
Taşımam vallahi günah yükünü
Gidince ahrette onu bulursun

Ali Kemal Tavukçu

Hali Ruhîyet Üzerine

Hayret bu gün güneş geç batmakta
Martılar sokaklara dadanmış
Börtü böcek rızkını aramakta
Pencereden bakan teyze
Solmuş yüzünde tebessüm
Kim bilir neler saklamakta
Derken necip bir sevda türküsü
Barışa ve özgürlüğe selam durmakta
Düne ait ne varsa
Sıkı bir yumruk gibi
Tutunmuş gökyüzüne
Yağmur gibi yağmakta

Ali Kemal Tavukçu

Halkımın Hakkı

Ağırıma gidiyor bütün olanlar
Kapısız bacasız aşsız kalanlar
Bir kuru ekmeğe muhtaç duyanlar
Kalemim tükenmez yazarım doğru

Saraylar yapılır hanlar hamamlar
Yetimin tüyünü hiçe sayanlar
Mazlumu görmeyen hep hor bakanlar
Kalemim tükenmez yazarım doğru

Halkımın hakkını g zetin verin
Nerde zalim varsa orda bitirin
Kemalim doğrusun haklısın deyin
Kalemim tükenmez yazarım doğru

Ali Kemal Tavukçu

Hamd Etmelisin

Durduğun yerde bitersin dostum
Aşını kazanıp şükretmelisin
Tutunup yaşama varsa bir borcun
Hemencik gününde ödemelisin

Günümüz kalemi bitmiyor deme
Ayağın yorgana uydurmalısın
Çalışan kazanır bak ele güne
Bedeni iş ile yordurmalısın

Akşam evine gittiğin vakit
Ne varsa cebinde bırak masaya
Melekler hep gözler olurlar şahit
Rızkını yedirme sakın harama

Helal ekmeğin kokusu güzel
Bu güzel nimeti fark etmeliyiz
Sağlığın ailen hepsi de özel
Her daim Allah'a hamd etmeliyiz

Ali Kemal Tavukçu

Hayaller

Güzel hayalleri olmalı insanın
Erdemli amelleri olmalı,
Gülümsemeli doğan güneşe,
Çayın kokusunu hissetmeli
Sağığına şükretmeli,

Güzel hayalleri olmalı insanın
Eli açık olmalı mesela
Ekmeğın iyi tarafını bölüp vermeli,
Akşamları huzurla başı yastıkta,
Affedip sıradan şeyleri,
Dikilmeli haksızlığı aslan gibi,
Kavga sırası geldiğinde
Ölüme gülerek koşmalı,
Hem sakın ,efendi ,ürkek
Hem kaynayan kanıyla cesaretli.

Güzel hayalleri olmalı insanın,
Sıradan bir hayatı ,
Mütevazı bir hırkası,
Ve temiz elleri ,
Elbette alnı açık ve terli,
Dertleri olsa da demli.

Güzel hayalleri olmalı insanın
Basit ,küçük ve ahenkli...

Ali Kemal Tavukçu

Herkes Gibi

Herkes gibi olsan,
Herkes gibi glsen,
Sevmediklerine yüz çevirip,
Sevdiklerine sımsıkı sarılsan.
Belli edip duygularını,
Geçsen bir köşeye kurulsan.
Herkes gibi olgun,
Herkes gibi güçlü,
Ve herkes gibi kırılğan.
Herkes gibi olsan,
Herkes gibi ağlasan,
Kızdığına kızsan,bağırsan,
İçine atmadan on yılları,
Bir çırpıda ağzından çıkarsan,
Hznn yağıdırsan..

Rahat rahat yrsen,
Acıtmasa dizlerin,
Sendelemeden ağır aksak,
Sonra sevinсен,gözlerinin içi gülse.
Eskiye hatırlasan,fotoğraflara baksan,
Seni bunca seveni duysan,
Bir daha gamlanmasan,

Herkes gibi olsan.
Bizde herkes gibi olsak...

Ali Kemal Tavukçu

Hicran Yarası

Ben seni sevmiyordum ki
Hayatımın fon müziğiydin sadece
Arka plan fotoğrafıydın gökyüzümde
Maviydin gözlerin gibi,
Hatırladıkça seni
Sevmediğimi daha iyi anlıyorum
Sen sadece bir çift gözdün üstümde kalan
Kahkaha gibi sevimli
Gözyaşı gibi sade...
Birçok insan koydum yerine
Bir iki bakış idare ettiler
Meğer ne kocaman yerin varmış be
Aşk desen değil
Olsa olsa hicran yarası

Ali Kemal Tavukçu

Hiç Ol

Benlikten öte git gönlüm
Hiç ol mesela
Soğan ekmek gibi birbirini tamlayan
Türkü ol ! şiir gibi konuş vicdanına
Kin tutma çocuk ol,yürekte
Ve kavga çatarsa kaşlarını
Çat diye çatlasın orta yerinden
Merhem ol ! belki bundadır çaresi
Esnek ol serde ; eğil bükül yerince
Ne çıkar doğruluk zindanında yalnız ol !
Unutma gittiğin o yolda
Yalnız ol belki ondadır çaresi.

Ali Kemal Tavukçu

Hikaye

Utanınca zaman akıp gitmeye
Her gece kapımı çalıp duruyor
Unuttum sanma bu hikayeyi
Dağların göğsünde yatıp uyuyor
Hala durur ellerimde
Hala durur garip bir heyecan
Her türlüünü gördüm pusluydular
Yitik bir baykuş oldum
Ağaçlarda yaprakları siper ettim saklandım
Şerçelerin uykusunu izledim
Öyle daldım öyle sarhoşlandım
Şimdi oturup yazmak varken
Derin denizlerin maviliğini
Ben gecenin siyahında kaldım...
Ne uzandım ne kısaldım
Tam öldüğün yaşta kaldım..

Ali Kemal Tavukçu

Hikayemiz

Daha dün bu gündün
Şimdi sanırım dünden de ötedesin
Her hatırladığında hikayemizi
Yüzündeki gülümsemeyi görebiliyorum
Yani sen yoksun uzun zamandır,
Bir daha o sahil yolunda yürümeyeceğiz
Yaramaz çocuklar gibi dalgalardan kaçmayacağız
Kimbilir bizim şarkımız başka dudaklarda ılık
Hani siyah kazaklı anlıyorsun değil mi
Galiba olgunlaşmış hayat meyvesinin
Ekşi ama olmuş tadı var dilimde
Ve dilimde kelimeler sadece kelimeler...
Gönlümde bir umut barışa ve insanlığa dair
Bıçak gibi keskin adalet umudu
Sıcak bir yuva düşleyenlere
Sığınacak bir liman arayan koybolmuşlara
Yalnız evinde yaşayan
Kalabalık misafirler bekleyen hacı teyzeye
Kelimeler veriyorum sadece kelimeler...

Ali Kemal Tavukçu

Hoşcaka'lın Ardından

Ne zaman sofraya otursak
Tuzu eksik kaldı yemeklerin
Yüzümde eksik bir tebessüm
Doymadan kalktık masadan
Zamansız sevmelerin kıyısında
Şiirler yazdım resmine
Ârdışık kelimeler verdim uysun diye
Mısralarda gizli özne
Dilimde belirtili sıfatsın artık
Susmanın sessizliğindesin
Ne hayalsin ne gerçek
Sebebi önemsiz gidişinde
Hoşcakal dedin sadece

Ali Kemal Tavukçu

Huzura Doğru

Rahmandan hidayet gelse gönlüme
Dünyayı özümden silse bu gece
Tevhidin zikriyle düşse dilime
Şafidir düşene şifa veren o

Gaflet uykusundan uyanmak gerek
Kötüyü zalimi her daim yerek
Put olan şeriği yerlere serek
Rahmandır kuluna aziz olan o

Secdeye kapanmak kalbin huzuru
Cennete adaylık siler kusuru
Hem sağlık hem farzdır Kuran buyruğu
Rahimdir mümine bağışlayan o

Karanlık yolları aydınlık yapan
Sıkışan serine inşirah koyan
Yokmudur kullardan çağrıya uyan
Yok başka bir İlâh tapılacak o

Kemal der gönlüme ilhamı veren
Annemden Babamdan daha çok seven
Bembeyaz sarılsın üstüme kefen
Bu canı veren o döndüğümüz o

Ali Kemal Tavukçu

Hüznün Zaferi

Defterim yırtıldı ,terazim bozuk
Melanet hırkası, üstüme büyük
Göklere çıkamam, kanadım kırık
Kadehi şişeyi kırarım bu gün

Gözlerim bulanık, belim büküldü
Hakim karar verdi, hesap dürüldü
Nerde hata yaptı ,nerde görüldü
Acı sözleri duyarım bu gün

Yokuşu çıkarım ,yol benim ise
Kime ne ! nefesim ,yetmez az ise
Aldanmam hoş söze, aldanmam ise
Güneşi beklerim bahardır bu gün

Coşkunsu dereler, vuslat yakında
Gölgeler uzunsu ,huzur tadında
Bülbülüm ötüyor, viran bağımda
Adımı yazsınlar zaferdir bu gün

Kemal'im eksiklik, kendi özünde
Durursun billahi , artık sözünde
Pul olsun dünyalık ,olsun gözünde
Ahreti beklerim hazırım bu gün

Ali Kemal Tavukçu

Hüzün Yağmurları

Umuda ayazım birkaç zamandır
Sesim çıkmaz ,gönlüm avazdır
Şiirim hüzün, serim kazandır
Yağmurun damlası rahmettir bana

Geçmişî anarım biraz kederli,
Kimisi güzel, çokça neşeli
Meyla'mın kaderi bunu çekmeli
Yağmurun tanesi hasrettir bana

Bazen hayatın bir sahnesinde
Bazen huşuda bir kelimede
Bazen de dilim son seferinde
Yağmuru yağdıran HAFİZ'dır bana

Ali Kemal Tavukçu

İçimdeki Bahçe

Özgürlüğü seviyorum,
Uçurtmalar uçuyor gönlümde
İpleri en derinde bir yerde
Orayı görmelisin,
Bir görsen, bir sürü çocuk var
Hepsi de arkadaşlar,
Esmeri var ,sarışını
Çekik gözlüsü,
Sonra yuvarlak kafalı var
İyiler ve komikler
Oraya bir girsen ,bir tanısan
Hiç çıkmazdın içimden..

Ali Kemal Tavukçu

İçki Meselesi

İyiyken hoşken dostun çok olur
Parana gücüne tamah ederler
Sözlerin güzeli seninle olur
Seni değil yavrum malın severler

Tanırsın yüzünden hemen onları
Sinsi bir sırıtış olur yüzünde
Kinim yok aslında yazdım bunları
Acı kelimeler şimdi serimde

Aslında hatayı kendinde ara
Garibi karşına hiç almadın ki
Neşenin bedeli verdin onlara
Güzeli doğruyu hiç sormadın ki

Ahlanıp vahlanıp dertlenme şimdi
Onlar hatırlamaz bu adam kimdi
Hesabı ödeyip çekti de gitti
Övülmek bedeli böyle olur mu

Ağasın dediler hep şımarttılar
Nefsinin kibrini bak çıkarttılar
Oh oldu ne güzel iyi yaptılar
Sende ki o ego şimdi durur mu

Kemal der her daim ders almalıyız
Gerçeği meylerde bulamayız ki
Kadehi şişeyi hep kırmalıyız
Erdemi gönülde tutamayız ki

Ali Kemal Tavukçu

İçsel Mesele

Herkes vicdanında özgürce gezer
Lakin her adım başı karakollar
Anadan üryan soyarlar
Kimlik sorar sorgularlar
Herkes vicdanında özgürce gezer
Aman zaman acımaz,
Büker belini adamın,
Gittiğin o yollara yabancı
Tanımaz seni hep gittiğin o hancı
Artık gezecek gücün kalmadığını anladığında
Gidip dilekçeni verirsin en yalnız anında
Kim bilir barışırsın hatıralarınla
İçsel bir ülkenin mahkemesinde..

Ali Kemal Tavukçu

İkizderem

Dört dağın arası güzel bir vadi
Eser mi gurbetin buradan yeli
Arada vurur yağmurun seli
İkizderem akar Rize'ye doğru

Atadan dededen hep oradanız
Çoğumuz akraba bir tavadayız
Şu cennet vatana hep sevdalıyız
İkizderem akar Rize'ye doğru

Ocak ocak isimlerin namı var
Soyumuzda oğuz çepni boyu var
Lıkapası, ünlü anzer balı var
İkizderem akar Rize'ye doğru

Ali Kemal Tavukçu

İnfak Emri

Açlığın zulmün derdini bilmez
Kötüyse elbet insanı sevmez
Dilenciye dahi bir lira vermez
Yüzün asar infak emri gelince

Biriktirir öteye gidermiş gibi
Yasaktır ona Adn cennetleri
Halbuki infaktır amel meyvesi
Yüzün asar infak emri gelince

Sevdiğin her şeyi verebilirsin
Sözün güzelini sarfetmelisin
Yük kalkar üstünden farketmelisin
Ne güzel ameldir infak etmeli

Müminin hasleti infak erdemi
Silermiş gönülden o kara kiri
Verdikçe çoğaltır dilde zikiri
Ne güzel ameldir infak etmeli

Ali Kemal Tavukçu

İnfak Üzerine

Zalimin elinden hayırmı gelir
Bir tas suya hasret kalırsın
Menfaatsız sana ekmekmi verir
Melek yüzlü bir dost sanırsın

Meyletceksen garibin sofraya otur
Aşın bölüşür uyar infaka
Ahrette parlayan mah odur
İçten içe başlar salada..

Ali Kemal Tavukçu

İnsanın Mutlaka Dostu Olmalı

Kırıldım hayatın orta yerinden
Dosta uzandı kalemim birden
Kurtarır dedim tasadan dertten
İnsanın mutlaka dostu olmalı

Uzunca seneler yüzün görmedim
Usanıp bu yolda zanna düşmedim
Kederin harını güle dermedim
İnsanın mutlaka dostu olmalı

Bıraktım boş sözle hava atanı
Arkamı dönünce kuyu kazanı
Bilirim gönlümde yatan aslanı
İnsanın mutlaka dostu olmalı

Kemalim söz dile geldiği vakit
Beklerim yolunda verdiğim ahit
Olacak vefalı şiirim şahit
İnsanın mutlaka dostu olmalı

Ali Kemal Tavukçu

İstanbul

İSTANBUL

Ey İstanbul ne tadın var ne tuzun
Ekmeğin sıcak değil mesela
Bayatlamış sözlerin ,
Yok yeni hikayelerin
Hep bilindik işlerin..
Sokaklar da fazlasıyla kirlenmiş
Talan edilmiş yeşilin
Yollar desen insanlar sersefil...
Simitçiler isteksiz bağılıyor sabahlarında
Kepenlerini şevkle açmıyor bakkalların
Otobüs garların da boş artık
Gelenler gidiyorlar gelenler gidiyorlar...
Yenilmeye doymayan pehlivanlar gibiyiz sende...

Ali Kemal Tavukçu

İstanbul'u Dinliyorum

İstanbul'u dinliyorum gözlerim kapalı
Yavaş yavaş yürüyorum kaldırımları
Önce hafiften bir omuz atıyorlar,
Şerserilerin ağıza alınmayacak küfürleri
İstanbul'u dinliyorum gözlerim kapalı
Yol kavgası eden ruh hastalarını görüyorum
Yerlere serilmiş insanlığın sefilleşmiş erdemi,
Sonra pazardan aldığım çürük meyveler geliyor aklıma,
Yediğim kazıklar , yalanlar
Bazen hasta haneye düşüyor yolum,
Hasta yakınları kapıları zorluyor doktoru dövmek için,
Kaçıyorum bu kavgadan sokaklara
Tinerçileri polise bildiriyorum sonra,
On dakika sonra tekrar salınmalarını izliyorum,
İstanbul'u dinliyorum gözlerim kapalı,
Hava bedava diyor şair
Gökyüzünü izlemek istiyorum,
Plazalar gökdelenler kapatıyor önümü,
Stabilize bir yer arıyorum insandan uzak
Dinlemek istemiyorum İstanbul'u

Ali Kemal Tavukçu

İşçiler

İşine koşarak, umutla gelir
Kursağı helali ,haramı bilir
Elinde olaydı, garibe verir
Dünyanın yükünü çeker işçiler

En ağır işlerde, onlar çalışır
Hayata bir küser ,birde barışır
Evine ekmeğı onurla taşır
Emeğın çoğunu yapar işçiler

Sofrası açıktır, yoldan gelene
Yüzünde tebessüm ,edep bilene
Aşını bölüşür , açım diyene
Alnında mahıyla parlar işçiler

Ali Kemal Tavukçu

İtikad Meselesi

Sabırla beklerken yolun sonunu
Bu sahne değişsin bitsin diyorum
Bozarken yaşanan kirli oyunu
Vuslata hasretim bitsin diyorum

Hakkı tanımanın onuru İslam
El Aziz El Kerim onadır iman
Şirke bulaştıran o düşman yaman
Birlemek hakkıyla özel diyorum

Okumak anlamak kuranı bilmek
Resüle itaat salatlar etmek
Garibe yetime hakkını vermek
Sünnetin yolunda gitmek diyorum

Her şeyin sahibi o yüce Rahman
Takva sahibine ne yüce Yaren
Koruyup kollayan rızıklar veren
O arşın sahibi Allah diyorum

Kalu beladayken sözüm vermişim
İlahi kelamı fırsat bilmişim
Ya nasip ya kısmet ben dilemişim
Rahimdir mümine aman diyorum

Ali Kemal Tavukçu

Kabir

Beni nasıl anarlar acaba
Mezarımın başında
Ağlarlar mı yana yana gidişime
Nasihat alırlar mı okurlar mı bir fatiha
Her ölüm gariptir aslında
Ve başlangıçtır ebedi hayata

Münker Nekir sert davranır mı bana
Mavi gözlerinden şimşekler çakar mı
Ellerinde dağlardan büyük gürzler
Dilim dolanır mı şaşırır mıyım
Korkmakta haksız mıyım

Yüce Allah bu kulum doğru söyledi der mi
Bir pencere açılıp sol tarafımdan dehşete kapılır mıyım
Bir pencere açılıp sağ tarafımdan huzura dalar mıyım

Her ölüm gariptir aslında
Ve başlangıçtır ebedi hayata...

Ali Kemal Tavukçu

Kapitalizm Üzerine

Acıdır garibe gülüp de geçmek
Halini sormamak infak etmemek
Düşünce kaldırıp elin vermemek
Nasipsiz kalmışız haberimiz yok

Eskimiş paltosu yüzü sakallı
Elinde emeği üşür ocağı
Ağzında türküsü tutar sabahı
Hakkını almışız haberimiz yok

Fabrika onlara saraylar bize
Kapital oyundur gelir mi dize
Nasihat tutalım alalım hisse
Sermaye bitirmiş haberimiz yok

Asıl düşünceye akıl yoralım
Çirkin düzenini bence bozalım
Nerden incelirse ordan dizelim
Bu dünya faniymiş haberimiz yok

Ali Kemal Tavukçu

Kar Mevzusu

Kente kar yağdı
Bir şair öldü
Beyazında dondu kaldı hikayesi
Ve metanet diledi gökyüzü yeryüzüne
Oysa özgürdü insanlar
İmtihandı dünya hayatı
Yaşamak haktı doymak hak
Konuşmak haktı susmak hak

Kente kar yağdı
Bir şair öldü
Atkısını bir kardan adama sardılar
Kalemini kağıdını alıp bir ateşte yaktılar
Oysa özgürdü insanlar
Sevmek haktı sevilme hak
İnanmak haktı söylemek hak

Ali Kemal Tavukçu

Karanlık

Geceleri hiç sevmedim,
Uyuyarak karanlığı geçiştirdim,
Korkularımla böyle baş edebildim,
Işıkları hiç söndürmedim.
Geceleri hiç sevmedim,
Çabuk bitsin diye dua ettim.

Geceleri hiç sevmedim,
Aklımın zehiri sanki,
Zifiri olmasından belli sefilliğı,
Rengini benimsemedim,
Güneşi yıldızlara değışemedim.

Oysa gündüzler öylemi,
Kalabalık ve yaşıyor
Oysa gündüzler öylemi
Herkes bir birini soruyor,

O yüzden geceleri yalnız bıraktım
Sinsiliğinde boğılsun göz yaşlarıyla
Yarınları sabahlara bıraktım
Aydınlansın diye coşkuyla

Ali Kemal Tavukçu

Kavuşma

Şu sular durulsa, dinse matemler
Elekten bir geçse, ince vehimler
Murada erse, taze gelinler
Umuda bir yol, vardır bilirim

Seherin yıldızı, uzak mı sandın
Toplandık çorbaya, bir ekmek bandım
Aşın paylaştıkça, feyzlere daldım
Umudun sabahı yakın bilirim

Gelincik tarlası, gördüm düşümde
Çocuklar el ele, hepsi serimde
Bir yol var önümde, pekte derinde
Umuda avaz var, gelir bilirim

Sebepli sebepsiz, tebessüm ettim
Kimi güldü geçti, bunu ben bildim
Gereksiz nakışı, gönlümden sildim
Umuda dua var yüce Rahman'a
Sabah kadar yakın güzel Vuslat'a

Ali Kemal Tavukçu

Kediler

Mır mır eder gelirler
Neşe verir kediler

Yenilsem de hayatta
Sizi görünce mutlu olurum
Elimde olanı veririm
Başınızı eğer teşekkür edersiniz

Mır mır eder gelirler
Neşe verir kediler

Ali Kemal Tavukçu

Kenardakilerin Türküsü

Varoşlarda türküler
İnsanın ciğerine işler
Dere tepe giderdi umutlar
Yoksul bir mahallenin yokuşlarında
Koşar adım ve çıplak ayaklarla
Gülerdi güzel çocuklar

Biraz omuzları genişleyip
Bıyıkları terleyince
Bırakılırdı okullar
Nadasa bırakılırdı sevdalar

Söyle hangi çaresizliğin girdabında boğuldun
Hangi bezirgan saltanatı büktü boynunu
Sen büyümeden büyürken terli alnında
Kirli paslı ellerinle bir mercedesin altında

Bilirim seni bilirim
Bir görsem hemencik tanırım
Soylu alttan bakışlarını
Görürüm emeğin nasırlarını
Oysa kent büyüktü hepimize yeterdi
Hangi soysuz düzen küçülttü yarınlarını
Ve hangi kemik akıttı salyalarını

Ve bir Şair susmuşsa
Ölmüştür arkadaş

Ali Kemal Tavukçu

Kendimce

Öyle nazıma uygun değil sözlerim
Edebi değil, imlâsı düşük imgelerim
Sancılar içinde, biçimsiz şiirlerim
Lakin murakebe içindeyim,
Kendimle baş etmekteyim
Sağa sola bakmadan bencilce
Bildiğimi anlatırım kendimce

Öysa ölçü güzeldir şiirde
Ahenktir ,renktir, asalettir
Tabiatı benzetmek bir çift göze,
Bir sıcak merhabaya,
Tadı kıvamında demli bir çaya,
Ve okumakta güzeldir
Yürekten akan dizeleri
Ruhtaki o sezgileri..

Ali Kemal Tavukçu

Kırk Yıl

Beni sor yağmura bulutlara sor
Gözümde şu düşen damlalara sor
Yazdığım şiire kederime sor
Sevda'nın hatırı kırk yıl silinmez

Süzülen ırmaklar nereye gider
Bu aşkın yüzünden olmuşum heder
El alem konuşur kim bilir ne der
Sevda'nın hatırı kırk yıl silinmez

Nicedir mısralar yazdım tenine
Neden vazgeçtin de ne geçti ele
Kapıldım giderim kapıldım sele
Sevda'nın hatırı kırk yıl silinmez

Derdimi dökerim dilimde adın
Görmedim böylesi onurlu kadın
Alın şu canımı pazarda satın
Sevda'nın hatırı kırk yıl silinmez

Şimdi neredesin yaşlandın mı hiç
Belin büküldü mü sızladı mı hiç
Pişmanlık oldu mu acıdı mı hiç
Sevda'nın hatırı kırk yıl silinmez

Ali Kemal Tavukçu

Kızıma

Yüzüne bakınca değişir her şey
Pembeleşir dünya
Dumanı tüten müstakil han olur gönlüm
Kediler mırıldanır kuzular zıplar
Tavşanlar şen şakrak hür
Gülümseyince gözlerin
Güç gelir bileklerime kanatlarım açılır
Dünya küsse bana vız gelir
Tomucuklanır umutlarım hayat bulur
Kahkahaların ise en güzel nakarat olur
Hayat şarkısında..
Her akşam dua olur dilimde büyüyüşün
Kızım sen tarayınca saçlarını
Elim ayağıma karışır
Acemi olur şiirlerim
Toprak kokar saflaşır dizelerim

Ali Kemal Tavukçu

Kime Kaldı

Bu ağaclar kuşlar tepeler
Karıncaların sessizliği
Şehrin göğü yaran gökdelenleri
Caddeler sokaklar hanlar hamamlar
Kime kaldı söyle

Üzerinde resim olan
Kirli ve bencil
Her şeyi alan kağıtlar
Kartlar banka hesapları
Söyle kime kaldı

Yaşanan yaşatılan zulümler
Kedereş akşamlar
İçtiğin ballı sütler
Veyahut acı kahveler
Söyle kime kaldı

Bir ruhun var manası bilinmez
Bir kalbin var üzerinde örtü beden
İçi özel göze gözükmeyen
Ve sözler söylemler
Çelişkiler bir uçtan bir uca
Söyle kime kaldı
Sultan Süleyman'a kalmayan dünya

Ali Kemal Tavukçu

Konuşkan şiir

Öyle suskun durma arkadaş
Kalk hadi çabuk !
Demli bir çay ısmarla kendine
İnsan bulamıyorsan yanında
Bırak kediler mırıldansın kapıda
Yapma konuşma duvarlarla
Çiçekleri düşün çok darlanırsan
Gökyüzüne rengini veren
Denizi düşün hürriyet timsali,
Çocuklarla top oyna sokakta gazozuna
Yenilsende sen ısmarla
Birkaç güzel kelime söyle annene
Selam ver sabah camiye gidene
Nasihat ver sallanıp duran hergeleye
Dolaşsın dilden dile ...
Selam diye edeple
Esenlikle esenlikle...

Ali Kemal Tavukçu

Korkarım

KORKARIM

Kurak çöller de adalet yalnız
Çaresiz küskün
Boynu bükük çaresiz umut
Bağırıyor soruyor ne olacak ahvalimiz..
Beni sorma gülüm
Ne zaman bir mermi sesi duysam
Dalar gider gözlerim
Ne zaman silah silah çatsam kaşlarımı
Bir çocuk ölür içimde
Susandığım anlar da bir suskunluk alır
Korkarım korkusuzluğumdan...

Ali Kemal Tavukçu

Korku

Hiçbir şeyden korkmadı
İhtiyarlıktan korktuğu kadar,
Gençlikse çok az kaldı
Bir kar tanesi kadar

Ali Kemal Tavukçu

Kötülerin Şiiri

Geceyi kesen vehimler
Issız ve karanlıktan beslenir
Namlusunun ucunda menfaat
Karmaşık beyinlerdeyse
Dehlizin dibinde gerekçeler
Ölçüsüz hoyrat sana seslenir
Bak usta gördün mü ! susar kaldırımlar
Söner sokak lambası,
Kaçar üstüne konan sinekler
Ve şahittir yıldızlar
Ve uykusundayken baykuşlar
Elleri silahlı adamlar gelir
Gönlü kin dolu adamlar,
Gelir söndürür ateşini,
Tütmez bacan ,yazmaz kalemin kırılır
Dilleri türküsüz dilleri çıyan
Gözleri kör ve elleri acımasız
Kime yarandığını bilirsin aslında,
Niye harcandığını bilmezsin,
Yakar boğazını bir kuru ekmek
Kurtlar sofrasında bomboş olursun,
Şimdi haykırmak varken özgürlüğü,
Ananın ak sütü gibi helalken yeryüzü
Parsellenmiştir bu dünya,
Ama yarına kalır sanma,
Elbet sabahın sahibi var
Karanlıkta kara karıncayı gören var
Kötünün namı varsa
Senin Allah'ın var...

Ali Kemal Tavukçu

Küskün

Neye gam edersin divane bülbül
Halini meclisten aşamadın mı
Gül ilen derdini övdükçe övdün
Alını morunu bağlamadın mı

Sıra-tül müstakim kervanım durur
Eşimle dostumu orda göz görür
Zalımın ocağı nasılda söner
Sebebin sırrına varamadın mı

Toplanır tek sıra çıt çıkmaz orda
Kevserin başında resuldür nurla
Heybende var ise nakışlı oya
Hakkın divanında soramadın mı

Ustalar ozanlar bir bakın hele
Kemalin harını atın bir çöle
Susarsa vermeyin olsun bir köle
Kendime küsmüşüm anlamadın mı

Ali Kemal Tavukçu

Manası Var

Trilyonlarca anlam var kainat dolusu
Manalar tokat gibi çarpar yüzüne
İnkâr etmek ne haddine
Zaman senin için akıyor
Güneş senin için doğuyor
Nefsinse bu sırdan uzak
Garip istekleri olan mahlukat

Hep kendine aşık
Eylemleriyle barışık

İnsansen sözün var kalu belada !
Hatırlamana engel var bu dünyada
Doğruya götüren yol sünnet elbette
Essalatü vesselam ..

Rehberin kuran şüphesiz,
Elbet çakıl taşları da olacak
Elbet imtihan zarı yırtılacak
Canın acıyacak,
Ama açtı mı erdem tomurcukları
Küme küme kodlar içinde
Bedenindeki cihazlar lezzet alacak
Ne güzel bir ağaç olacak
Hakkı haykırarak

Kendini yalnız mı sandın koca kainatta !
Öylece geçip gideceğini
Hesapsız kitapsız öleceğini
Geminin kaptanı sensin
Dost doğru karşıya geçirmelisin
Herkesin gözü üstünde
Çok önemlisin...

Ali Kemal Tavukçu

Martıların Öğretisi

Yalnızlığın şarkısı dilimde
Oturmuşum bankta bir başıma
Aklım fikrim firarda
Kapım çalıyor en ıssız saatlerde
En düşkün en uykusuz...
Biliyorum bu yol sakın gidilir
Bu yol rahvan su gibi sakın
Yalnızlığın son perdesi
Tırmalıyor düşlerimi isimsiz
Tanıştığım binlerce insan aklıma geliyor
Elini sıktığım gülümsediğim,
Sonra martıların çığırkanlığı
Bozuyor sahile vuran dalgaların ahengini
Anlıyorum bir başıma olmadığımı
Anlıyorum ..

Ali Kemal Tavukçu

Mavi Ege

Durup da bir baktım şöyle maziye
Götürdü bıraktı mavi egeye
Genliğim canlandı döndü geriye
Ne güzel günlerdi iyiki yaşadım

Fırlama kuzenim aklıma gelir
Bu bana mutluluk bir ahenk verir
Şiirden ötesi bunu can bilir
Ne güzel günlerdi iyiki yaşadım

Şimdi neredesin toyluk yıllarım
Geceyi neşeyle şevkle boyadım
Hüznümü yağmurda kışta bıraktım
Ne güzel günlerdi iyiki yaşadım

Kemalim olgunluk bir ağır gemi
Gençleri elleme tutacak demi
Umutlu mısralar güzelmiş hemi
Ne güzel yıllardı iyiki yaşadım

Ali Kemal Tavukçu

Memleket Meselesi

En düşmüş devranlarda
Ne zaman gönlünü açsan fedaya
Misk kokusu gelir cennetten
Bittiğin yerden düşmez sancağın
Ve sen mavi gözlüm türkü bakışım
Yakşıyorsun umutlu sabah aşlarına
Memleketin helal sofralarına
Bir demlik çay kokusu sokakta salınır durur
Saat sabah dokuzu beş geçeyi vurur
Dostluğun barışın ve istiklalin kıvancı
Yurdunu geçmişte ve bu gün korur

Sonra memleket hikayesi
Bilge Kağandan Atatürk'e kadar
Nice yiğitler durur önünde
Ve arkanda milyonları bulmuş artık
Ötüken yokuşundan
Sakarya meydan muharebesine
Ve dahi Çanakkale'de
En bencil şiirimde bile
Sana çıkar yollarım
Ciğerimi ay yıldızınla dağlarım
Atatürk'ü minnetle gururla anarım...

Ali Kemal Tavukçu

Menzil

Hayatın akarken duruyor birden
Soruyor gönlüme niyedir neden
Eskiyor ömrümüz eskiyor beden
Kalp kırmadan ahirete gitmeli

Yaşını alınca geceler bitmez
Gündüzler karışır on para etmez
Kötülük düşünen insanı sevmez
Kalp kırmadan ahirete gitmeli

Dünya meşgalesi gönlünde durur
Kurşun gibi olur menzili vurur
Ne gamın kalır da ne de bir gurur
Kalp kırmadan ahirete gitmeli

Alemi gezersin dostu ararsın
Mum gibi olursun naçar kalırsın
Yaranı sararsın haber salarsın
Kalp kırmadan ahirete gitmeli

Aziğın var ise bir kuru ekmek
Helalin yolunda sabırı çekmek
Anlamı gözüdür bu imiş demek
Kalp kırmadan ahirete gitmeli

Kemalim dünya bu eyleme beni
Kevser'de dostların bekliyor seni
Bırak üzüntüyü bırak kederi
Kalp kırmadan ahirete gitmeli

Ali Kemal Tavukçu

Mesele Ticaret Değil

Şabah erken kalkar, dükkanımı açarım
Önce yeri süpürür, sonra paspas yaparım
Mutlaka bir demlik çay, ocak üstü koyarım
Gelin dostlar gelin ,mesel ticaret değil

Bazı günler kesattır, oda sabretme payı
Dirsekleri çürütmez ,çok severim masayı
Gene de düşünürüm ,kimde bu aslan payı
Buyrun canlar buyrun, mesel ticaret değil

Hızlı olunca işler, sanki hep öyle gider
Tam işler bitti derken ,Mevla yetişir meğer
Kapıma gelenlere,elim verdiyse eğer
Oturun bir çay için, mesel ticaret değil

Dünyada mekan ahirette iman
Gelip geçiciyiz bitecek zaman
Ne desem boş ,ne desem yavan
Yine bekleriz gelin, mesel ticaret değil

Ali Kemal Tavukçu

Meselemiz

Sözünü , iğneyle, batırır gider
Cimridir, insana hiç vermez değer
Kinini özüne saklar da serer
Hangi ayet emridir cana kıymanız

Sana bir zalimlik yapılmadıkça
Elinden iffetin alınmadıkça
İnancın imanının sorulmadıkça
Hangi ayet emridir cana kıymanız

Bunca zalimlik varken fani dünyada
Kafirin tarifi ,açık kuranda
Mazlumu koru der, yedi cihanda
Hangi ayet emridir cana kıymanız

Asıl şer, kötülük , sömürgecidir
Elleri silahlı, emperyalisttir
İşin özü budur, hayli basittir
Hangi ayet emridir cana kıymanız

Malını yığarsın mal benim diye
Hangi kula kalmış söyle be kime
İşine gelmiyor bu emir niye ?
Bağlısın bu putu ilah etmişsin
Faniyi ebede sen değişmişsin

Ali Kemal Tavukçu

Mevsim Ötesi

Şeni izlerdim uykularında
Öyle sessiz ve derin uyurdun
Masal gibi mutluydun gamzelerinde
Çukurlarında gizlerdim sevdamı,
Öysa elimi uzatsam saçlarına,
Tarardım tamda bahardı

Seni sevdim uykularında
Sessizken daha masumdun,
Cevapların korkuturken benliğimi
Sinsice baykuş gibi gözledim sessizliğini
Rüyaların tahmin ötesi kim bilir var mıydım
Uçar mıydık birlikte düşler ülkesinde
Pempe panjurlu evimiz varmış da
Çitlerimizden gece koyunlar atlarmış
Uykuya hasret değildik biliyorum
Kaçar gibi gerçeklerden sebebi yarammış

Şimdi diyorum ki ardından
Zamanında sevdim
Ya şimdi sevseydim
O kadar kolay vazgeçer miydim
Bir kalemde siler miydim
Hayır cesaretim yok artık
Yıkardım dünyayı
Ne senden geçerdim
Ne saçlarından nede gözlerinden
Ama o bahar değil artık
Mevsimsel konuştuğuma bakma
Ortanca yaşımdayım
Ne kadar kaldı bilemem
Hala senin yasındayım...

Ali Kemal Tavukçu

Milletim

Yurdumun gariban yurttaşı vardır
Dumansız bacasız evleri vardır
Ekmeği olmayan canları vardır
Soluk benizleri yürek yakıyor

Eğlence dünyası hayli coşuyor
Bencillik düşene tekme atıyor
Bu benim canımı hayli sıkıyor
Guraba halini anlatır sazım

Köylünün sırtında kapital düzen
Şehirde yukardan gözlerle süzen
Ağzında lakırdı işçiyi üzen
Halkımın derdini söyletir serim

Kemal der hadiyin birlik olalım
Bu bozuk düzeni gülle boğalım
Nerde Hakkı bulsak orda duralım
Türküğü canandır necip milletin
Çoluğa çocuğa bunu öğretin

Ali Kemal Tavukçu

Murakabe'ler

Soğuktu gecenin karanlık rengi
Olmadı ne keyfi nede ahengi
Dilimde pas tuttu kaldı peseng'i
Ayaza bağlandı yaralı gönlüm

Nice umutlar yolcu edildi
Derdin dermanı ,nihan denildi
O emir üzere başlar eğildi
Vuslata erişir yaralı gönlüm

Malına mülküne bağlanmayasın
Mahşere sakın ha şek duymayasın
Sarıp gül gibi sen solmayasın
Kadere iman et yaralı gönlüm

Beşersin şaşarsın sadece kulsun
Hafaza melekler yazsında dursun
Ebedi hayata hazır olunsun
Tövbende ısrar et yaralı gönlüm

Kibire dikkat et ! sinsi bir oktur
Sığınmak duayla çaresi yoktur
Sinene hidayet en güzel yoldur
Allah'ı tesbih et ! yaralı gönlüm,
Vesvese zayıftır kurtulur gönlün

Ali Kemal Tavukçu

Murakabeler (Aciziyet)

Heyecanla bekliyorum açılan kapıları
Sesler analiz olurken kulaklarımda
Tınısında bir İstanbul sabahında
Ne sevda coşkusu nede ayrılığın hüznü
Bileklerimin gücünü veren
El-Kerim olan Allahın adıyla
Gezen bulutlar hayrım ola
Kader mi vuslatın ön izlemesi
Yaşam mı pınarlardan çağlayan
Usta söyle nerde kaybettik çocukluğumuzu
Hangi ergen sivilce bozdu masumiyetimizi

Şimdi buğulanan gözlerimden
Heyecanla bekliyorum doğan güneşin sarısını
Çocuklara ayırdım kelimelerimin en ballısını
Er-Rahman olan Allahın adıyla

Susmakta güzel bir İstanbul sabahında
Payını ayırıp faniyle ebedi hayatın
Gürler gibi gökyüzünden dökülen
Adı yüce ,zâtı sır düşünmesi düşünülemez
Vallahi merhamet billahi El- Semi
Duyuyor biliyorum kalpteki en ince sesimi
Gözdeki mikro ferini ve aciziyetimi
Puslu bir İstanbul sabahının tevhidini
Haykırmak sözün en güzelini...

Ali Kemal Tavukçu

Murakabe'ler 2

Acıya alışmış yaralı gönlüm
İsyanı sükûtta içini döksün
Dostun cemalini baksın da görsün
Sesimden anlarlar bağ bozumunu

Ustalar ozanlar hele bir bakın
Yazdığım şiirler alında yakın
Yarama tuzunu basın ha basın
Kalemim anlatır son soluğumu

Geriye döndüm de maziye baktım
Hatamı anladım mizana kardım
Bu dünya içinde sanırdım zandım
Yazdığım yaşadım duy konuğunu

Uzunsa geceler yarın uzaksa
Sabahın seheri bir dem yakınsa
Kırılmış kalemim bir gün bulunsa
Rahmetin talibim yüce Allah'tan
Firdevs'tir umudum yüce Rahman'dan

Ali Kemal Tavukçu

Murakabeler 3

Hakkın kelamını gördüm günümde
Hatam var elbet, dün de bu günde
O nurdan azıcık varsa göğsümde,
İmanım her şeyim, duruşum ondan

Sanki az önce, geldim dünyaya
Söz verdik ,bilirim kal-u belada
Korkmamak elde mi haşrı kübrada
İmanım her şeyim değişim ondan

Sorarım kendime uyku öncesi
Kime ne ettin sedan ne ola
Kalbimde derin de durur güncesi
Umarım amelim sağdan var ola

Ali Kemal Tavukçu

Murakabeler 4

Rahmandan istedim, aş olmayınca
Ekmeğim tuzumda, tat bulmayınca
İşimden gücümde, haz almayınca
Sığındım Allaha Rahmet yağıyor

Derdimi açınca boş çevirir mi ?
Sesimi duyandır ayandır Ona
Namerde muhtaçlık hiç ettirir mi ?
Kuluna merhamet yakışır Ona

Çokça uçurumdan, beni kurtardı
Şerime huzuru, nakış koyandı
Sabrına Cemildi ,hazır olandı
Allah'tır kuluna yarenlik eden
Gönülün gizini kirini bilen.

Muhabbet var imiş, gönül bağında
Nimetin hesapsız ,ödül var onda
Umarım bağışlar ,ahret yurdunda
Kulunu affetmek, yüce şanından
Umarım içeriz, kevser suyundan.

Ali Kemal Tavukçu

Murakabeler 5

Derdimi anlayan yüce dağlara
Şelamım vermişim viran bağlara
Ölünce toprağım atan canlara
Dosta giderim vuslat yakında

Gönlümü kemiren ol hakikatı
Yıkarım geçerim ol barikatı
Serimde saklarım ol liyakatı
Hakka yürürüm derdim divanda

Gözlerim pınarı aktı kurudu
Öyleydi emiri öyle buyurdu
Hüznüme onulmaz sada duyuldu
Gözlerim toprakta fikrim cihanda

Sabahın sahibi elbet Allahtır
Yaradan koruyan adı Rahmandır
Üstüne her kelim basit matahtır
Derdimin dermanı yüce Şafidir
Kuluna yetendir ona kafidir

Ali Kemal Tavukçu

Murakabeler 6

Kardeştik hepimiz Âdemden geldik
Haşmımız bellidir boyun eğmedik
Tağutun yoluna heves etmedik
Barışın erdemi essin dünyada

Nice firavunlar ölümü tattı
Zalimlik yanına mutlak kalmadı
Fırsatı var iken aklı aymadı
Hakkın tecellisi yok mu cihanda!

Bütün mahl katı yaratan odur
Rızkını bahçeden verende odur
Kardeşlik hissinin ilhamı onda
Rahmeti yağmurla yağar gönlüne

Sebebi arayıp aklınla aklet
Ne diyor Kuranda ey mümin sabret
G r ml k hayatta kalmadın farz et
Kalan amellerin gelir kabrine

Hevesin olacak insansın kulsun
Vesvese düşmanı aklında dursun
T vbeyle zikirle huzurun bulsun
Bu ciddi sınavın sonu bellidir
Umudum cennettir Allah Kadirdir

Ali Kemal Tavukęu

Mütebessim Dostlara

Aceleciyimdir, unuturum verdiğim sözü
Lakin hatırlarım müteessir tebessümü
Aklımın, köşesinde bir iyi sesi.
Akar durur su gibi safı,
Geçer mi son kullanma tarihi !
Tozlu raflar da gizlidir vefa
Bekler sırasını sabırla...

Ali Kemal Tavukçu

Nasihat

Turnayı gözünden vurmuş geliyor
Hele bak zalime hava atıyor
Yetimin malını almış satıyor
Bu devran değişir zül gelir sana

Dünyadır fanidir hemen bitecek
Sonunda iyiler yüzün gülecek
Yüce Mevla ecrin mutlak verecek
Kapkara olursun zül gelir sana

Vicdanın rahatsa bil nefistendir
Süslü fikrin elbet vesvesedendir
Bu hisse sanadır nasihatimdir
Mizanın yük olur zül gelir sana

Huzuru arama parada malda
Marifet takvada sabırda farzda
Uyarsan tağuta kalırsın yolda
Cehennemde ateşe yakıt olursun
O büyük mahkemede rezil olursun

Ali Kemal Tavukçu

Nasuh Ve Merhamet

Bir nasuh içindeyim dört bir yandan
Öğret ey rabbim kelimetullahını
Meğer vicdana nakşettiğin azap
Merhametin imiş ey ya Rab

Bazen önemsiz bir konuşmada oluyor
Haddi aşıyoruz yolumuzun ortasında iblis
Sağdan soldan atıyor kötülük oklarını
Yürek paramparça lakin
Nuruna şükür umutlandırıyor bizi görmediğimiz cemalin

Arada secdeyle nasipleniyor akli arayan alnımız
Biliyoruz vakitli olmalı inkardan koru
Verdiğin nimetler sayısız dualar kapısında biçare kulun
Bilmekte güzel ey Rabbim cevapsız bırakmadığını
Bizim bilmediğimiz şekillerde tecellini tesellini
Hak kapısında bir ömür beklesek nasip olurmu
Ol cennete ol cemali görmek nasip olur mu

Sonra her defasında aynı kahrolası
Arzular hevesler bağlıyor dünyaya
Senin verdiğin evlatlar,dostlar,mallar sınavımız
Ol rızıkta nasipsizlerin hakkı düşünüyor aklıma
Vermediklerim kaş çatıp geçtiğim miskinler
Bir karabasan gibi çöküyor boğazıma
Sonra öldürdüğüm böcekler etimi yermi mezarda
Korkuyorum senin varlığına inandığım için
Korktuğum için huzurluyum Allahım
Meğer vicdana nakşettiğin azap
Merhametin imiş ey ya Rab

Ali Kemal Tavukçu

Nedenim

Adını anmak gizli öznelere muhtaçtı
İmalı yüklemirse ihtiyaçtı

Kederli neşeli yalnız gecelerde
Sanırım karanlığın bizi resmedişiydik
Bilmiyorum biraz aşk
Söyleşi tadında biraz
Tamdâ toyluk kıvamında

Bazen su gibi coşkun
Çokça kelimelerden yorgun

Hayatın orta yerinde kırmızı kart yemiş
Acılarla kavramlarla boğuşmuş
Benim şair olma nedenim

Gülü kopartırken elime batan diken
Biliyorum sevdiğim gitmek için çok erken...

Ali Kemal Tavukçu

Nineme

Sen gittin ya
Aklımda bin türlü hatıran
Başında çemberin dilinde duan
Her an merhamete hazır gözlerin
O abdestli besmeleli yemeklerin
Yaptığın mis gibi dolmalar geliyor aklıma
Her bayram sanki ilk defa geliyormuşuz
İlk kez görüyormuşsun gibi özlem dolu bakışın
Bu ayrılık koyacak Nİnem
Ara sıra rüyalarımı uğra emi
Özletme bana kendini
Ellerinden ellerinden öperim

Ali Kemal Tavukçu

Nöbette

Bedenim yorgun, kulaklarım dikkatli
Sesim ,yaklaşıyor sona doğru
Yaşanmış onca çelişkilerim,
Ve sevinçlerim geliyor aklıma,
Yüreğimde, pırlanta gibi parlayan
Yüzü güleç sevdiklerim
Süzgeçten geçirdiğim ümitlerim,
Ve sensiz olmayacak hayallerim
Bir çırpıda fark ettim gidişini
Gözlerinin ıslığını ve nemini...

Dağlara yaslanıyorum sonra,
Korkularım çitirtı kadar sessiz
Cesaretim yalnız ve kimsesiz
Beni tanır bilirim
Alnımdan öpen geceler
Koklar ve anlar..
Karanlık ve aydınlık arasında
Bir elim dürbünde
Bir elim silahımda
Kim bilir belki burada
Biliyorum hep yakında...

Ali Kemal Tavukçu

O Gün

Mazlumu ezip de haksızı öven
Adalet toyunda terazi bozan
Güçlüye tapınıp hakkı unutan
Senin de faanı bozarlar bir gün

Anayı unutan babayı zen
İyi i görmeyen kötüyü seven
Bülbülün bağında glleri deren
Senin de tahtanı akarlar bir gün

Yasaya uymayan toplumu bozan
İmeyi bilmeyip itike azan
İçine doldurmuş haramlı kazan
Senin de hesabın sorarlar bir gün

Kurana saygısız Allahı bilmez
İbadet edeni horlar da sevmez
Sanırsın yerdeki karınca ezmez
Senin de selanı okurlar bir gün

Bu dünya ebedi bitmez sanırsın
Korkarım ahreti olmaz bilirsin
Siyasi mavralar kelim katarsın
Senin de gözünü açarlar bir gün

Utanmaz sıkılmaz yetim hakkı yer
Kalbim çok temiz cennetliğim der
Namazı niyazı riyasında yer
Senin de umudun kırarlar o gün
Ebedi hzn tadarsın o gün

Kemalim szmde meclis içine
Aynaya bakıp da kızdım kendime
Hicabın mayası aldım derdime
Benim de hesabım sorarlar o gün

Ali Kemal Tavukçu

O Oda

Hiç sıkılmadım ki senin yanında
En toy en eksik zamanımda
Ki doldururken yüreğimi gülüşün
Ve bir yara tuz ilişkisi gibiydik
Ne kadarı merhem ne kadarı tuz
Hangi açıdan baktıysam anlayamadım

Dedim ya ! hiç sıkılmadım ki senin yanında
Birkaç düğme açık bağımda
Yaşamak gibi bir nefes anında
Geçmişi ve geleceğin durduğu
O loş ışıklı soğuk odada
Hani müebbet yesek itiraz etmez
Bayram edasında bu kararı alkışlardım
Öyle sevdim seni anlıyor musun ?

Ali Kemal Tavukçu

Olmak Meselesi

Derdimin dermanı ulu dağlarmı
Hüzüne yakışan viran bağlarmı
Ayazda üşüten beyaz karlarmı
Manaya ermeden yiğit olunmaz

Kula kul olmadan başın eğmeden
Benlikten öteye yolu görmeden
Gönlünün pasını terle silmeden
Haramın peşinde Mümin olunmaz

Terazi bozuksa nizam şerliyse
Garibin hakkını zalim yediyse
Hükümler zenginin işe göreyse
Oyunu bozmadan devlet olunmaz

Atılan okların hedefi belli
Tağutun çağrısı bir hayli şerli
Olalım iyi kul olalım ehli
Besmele çekmeden Abdal olunmaz

Kemalim hatırım var ise sizde
Toplansın iyiler açılsın perde
Şerefin adabın olduğu yerde
Doğruyu sezmeden adam olunmaz

Ali Kemal Tavukçu

On Kasım

Bu gün on kasım,
İçimde hüzün ve minnet ,
Yarıya inmiş bayraklara bakıyorum,
Siren sesleri, sanki o günkü gibi,
Na ız vücudun belki toprak,
 akin eserin olan cumhuriyet ,
İlelebet yaşayacak ..

Ali Kemal Tavukçu

Onun Şiiri

Sıradışıydı adın,
Zordu ismini haykırmak,
Hepten bir rüyaya inanmak,
Belki çok güldük,
Sabahladık dostça,
Bunun yanı sıra, tütün kokardık
Kötü alışkanlıkları olan,
Henüz taze ve iyi çocuklardık,
Ama sıradışıydı adın,

Zordu senle olmak,
Yılmaz Erdoğan şiirleri okumak,
Kendimi keşfederken tamda,
Bana verdiğin senden kaçmak,
Genç dogmatik arkadaş baskıları yanı sıra
Holigan ortamlarından sıyrılıp,
Kaçıp gelmek sana,
Bilmediğim sulara

Zordu senle olmak
Senin kadar ağlamak
Senin kadar yaşlanmak

Zordu seni anlamak
Henüz çok gençken ben,
Ve hiçbir şeyi sevmezken,
Tutup yarınların umutlarını,
Bir günde yaşamak,
Sabahı akşama alıştırmak,
Derin bir yaranın kabuklarını
Vahşice tuzlamak zordu,

Zordu senle yaşamak,
Zordu beni anlatmak...

Ali Kemal Tavukçu

Ortalıktaki Adam

Yalan söylemiyorum artık kendime
Gölgelerden uzağım naçarım
Düşmüyorlar üstüme
Çok programlı makineler içinde
Tüplü televizyon gibi kaldım
Havayı soludum ciğerlerime
Bülbülü izledim derdime kardım

Yalan söylemiyorum artık kendime
Çok güçsüzüm mesela
Bir yumrukta devrilirim
Ama gün gibi ayanım
Tüm hikayemle ortalıktayım...

Ali Kemal Tavukçu

Ölsen Güler

Oysa herkes bilir sonunu
Her hikayenin budur sorunu
Kimi yalnızlığa içer, yelken açar
Kaçar kalabalıktan kaar.
Kiminin vardır bir karın ağrısı,
Başına beladır sanrısı hırsı
Kimi hayata isyankar,
Karavanaya mermi atar
Hep bir tefrikaya dalar.
Kimi hüzne yoldaş olur,
Dost meclisinde sanırsın temaşa
Oysa biriktirir gözyaşını göl olur.
Kimi daldan dala konar,
Arı gibi vızıldar
Lakin hep erken solar.
Kimiye yüzüne güler
Arkandan güler
Ağlasan güler
Ölsen güler...

Ali Kemal Tavukçu

Ömür Telakkisi

Anladım geride kaldı yıllar
Bir sabah işe giderken,
Gün sapsarı doğarken
Gözümde değil hanlar hamamlar
Bir kuru ekmek kursağımda
Bir kalem, bir de kağıt,
Bam telimde eski bir nakarat,
"Geçse de gençlik çağı"

Anladım beyazında saçlarımın
Dökülmüş yaprak gibi hüznünde
Çok düşünen bir aklın gölgesinde
Çocuklukta neysen, oymuşsun arkadaş
Soluklan hele bir gel gardaş,
Oturalım eski sedir taburelerde
Çayımızın ilk deminde,
Merhaba diyelim gelen günlere

Anladım ...
Kaybeden biz değiliz
Yenilen, düşen, kederlenen
Her gün biriken umudumuz
Tutarlı bir zamanın seherinde,
Çatlamış yüreklerimizin baharında
Unutulmaya yüz tutmuş bir ömrün ortasında,
Her gün daha inançla
Toz pembe düşünerek ölümü

Anladım anladığımı
Hep boş yere yandığımı
Toyluğumda tertemiz yürürken
Kendimi bir başka sandığımı...

Ali Kemal Tavukçu

Payım

Ödedim hesabıma düşeni
Meyletmeden şulesine
Geçerek ,ıslanarak ,korkarak
Bazen düşkün bitap
Bazen şen şakrak
Payıma ne düştüyse ödedim..
Ortadan ikiye bölerek geçmiş
İnsanlığın ön planı neyse oydum
Batan güneşin seyrinde
Keyif ve keder bir aradaysa
Oradadır en güzel nimet
Anlarsın kaderi anlarsın
Ne gidene yanarsın
Ne gelene kanarsın...

Ali Kemal Tavukçu

Paylaşmak Üzerine

Cesaretin en güzeli demek ;
Mazlumun hakkını mazluma vermek
Din dil ırk gözetmeksizin
Dayıoğlu emmioğlu bakmaksızın
Menfaati unutmak
Ne güzel bir bilsen alnın açık ,
Ayna gibi parlamak
Hani bildiğin çocuk misali
Her baharda çiçek açmak
Sonra kederle sevinci
Harmanlayıp dostluk ateşinde
Payını ayırıp iki dünyanın
Bir dünyada yaşamak...

Ali Kemal Tavukçu

Pencerem

Terini akıtmak zor bu devirde
Kurutmak alnında akşam üzeri düşlerde
Penceresinde kendi aleminde
Kimsesiz kalmış bir sokağın
Yanmayan sokak lambasında
Öyle muhabbet bağına girmek değil yok
Şiir yazmak yalnızlığın mahkumluğunda
Türküsünde anadolunun bozkırlarında
Dağları özlemek kentli söylemlerde
Özgürlüğü düşünmek tembel ısıklarda
Ve su gibi saf dizelerde..

Yazmak zor bu devirde
Satırlara yazarken duygulu bir şiirde
Bunca gereksiz argümanda
Doğruyu bulmak ne kadar zor
Söylemlerin neyse olsun arkadaş
Kedereş bir ömrün ortasında
Hep sınıfta kalmış
Her sınıfsal ayrımcılıkta
Tutmuş kendini kınamış
Bırakmış işi gücü
Penceresini ardına kadar açmış
Anlayamamışlar bir çiçeği düşünmenin
Ağaçlarla arkadaş olup
Kedilerin dostluğuyla mutlu olmanın
Dayanmak için zalimliğe
Bir umut belki bir kaçış
Toplumsal bir doktrinin sefilliği
Baskın ve dayatılan nüanslar
Herkesin sorunudur aslında

Ve insanlar
Büyük idealler uğruna büyük laflar ederler
Yarınlardan ,yarınlardan umutlu...

Ali Kemal Tavukçu

Psikotik Aşk

Görür görmez seni
Yüzüm gülmeye başladı
Alışagelmedik bir durumdu
Seni izlerdi gözlerim
Unuttururdu hüznümü
Sen konuşunca tüm sesler dururdu
Hayat bir başka olurdu
Hızla atardı kalbim
Bir garip bestesinde aşkın..
Sonra sevdiğimi söyledim sana
Son buldu senin rolün
Artık yoktun
Büyü bozuldu
Demek aşk buydu
Kalbim hızlı atmıyor artık
Ve olmadık sesler duyuyorum gerçek olmayan...

Ali Kemal Tavukçu

Psikoz

Nerden yakaladıysan oradan bırak
Tüm zafiyetlerime inat,
Biliyorsun acılarımı ,
Yanılığ dolu algılarımı,
Bilmen neyi değiştirir ki,
Bağladın kördüğüm yaptın sandın ,
Biliyordum nasıl açacağımı,
Elimde eski bir makas,
Kesiverdim dibinden ne varsa,
Canımın yandığını bile anlamadan,
Neden olduğunu bilemeden,
Geriye bir şey bırakmadığımı sandım,
Ne kadar ettiğimi anladığım da,
Seni bağışladım,

Ali Kemal Tavukçu

Sabrederken

Sonrasını düşünmeden aydınlık sabahların
Hüzünlü susuşmaların oldu.
Tonlarca gelir uykusuz gecelerim
Bir melanet hırkası var sırtımda
Birde kehribar sarısı tesbihim
Sabrını sınar en olmaz heveslerin

Ali Kemal Tavukçu

Satılık Şiirler

Ne çok hayal kurmuşum
Yeni nesil şiirlerde gönlüm
Bir varmış bir yokmuşum
Uçurtmalar uçurmuşum uçurumlarda
Öyle bahtiyar ve şen şakrak çocuklar gibi
Düşmüşüm yeri gelmiş
Ve hiç olmamış gibi devam etmiş
Neyse adı o mananın
Onu aramış dizelerim
Bazen barikatlar arkasında korkakça
Bazen en ön safta hoyratça

Ne çok hayal kurmuşum
Kurgularında ötesinde meşk yolunda
Hatırı haylice fazla dostlarla
Ardım sıra kaldıysa zaman
Bir nedenini sormadan geçmişe
Üşüyerek titrerken ellerim
Ki temizlenmiş ve az hasarlı
Sahibinden satılık şiirlerim var

Ali Kemal Tavukçu

Savaşa İsyân

Konuşsan bir türlü sussan bin türlü
Bir şiir yazayım harfleri ünlü

şah damarından kesilir umutların
şanki hiç bitmeyecek sanma
Süt kesti tencereler
Garibin sofrası açık garibin alnı açık
Hep horlanacak değiliz ya
Yaşasın halkların cömertliğı

Bu savaşlar bitsin diyorum
Harcanan onca para onca enerji
Barışa ve çocuklara harcansa
Bayrakların gölgesinde serinlikle
Her millet birbirine selam verse esenlikle

Müslümanım ben
Ezilen güçsüzün yanında kalbim
Güçlüye hasımım buğz dolu gönlüm
İmanımı şefkatle merhametle ördüm
Düşünüyorum Allah'ın verdiği nimetle
Bunca hak ödenir mi dünyadaki diyetle
Beklesin ezilenler
Beklesin boynuzu kısa koç
Beklesin anne karnında ölen bebeler
Beklesin her masum
Beklesin tüfek tutan eller
Beklesin füze atan uçaklar
Beklesin öldürmekten zevk alanlar

Hiçbir şey gerçek değil hepsi yalan
EL KAHHAR EL KAHHAR kurulsun mizan

Ali Kemal Tavukçu

Seksenlerde Çocuk Olmak

Yaramazlık yapma dendiğinde dinlemiş gibi yapan
Arkasını dönünce dahada arsızlaşan
Şımaran çocuklardık
Bazense ciddi bir baba bakışında sükut olurduk
Ulan ne efendi olurduk bir görsen o an
Saygıdan mı korkudan mı bilinmez...
Hızlıydık büyümekte ,bilyeleri devirmekte
Son kuşaktık sokaklarda oynayan
Abilerimiz vardı çoğu solcu çoğu ülkücü
Güzel abilerdi bunlar, hikayeleri vardı
Hep geceleri rastlardık hep yalnızdılar
İçimiz burkulurdu dinlerken
Kimbilir kimi satmadı da geçti işkenceden
Gülümseyerek anlatırlar, gülümseyerek dinlerdik
Olsun umutluyduk şen çocuklardık
Yarınlar güzeldi hep ona inanmıştık
Büyüyünce çok çalışır kazanırdık hayatımızı
Belki kalın kitaplar okumadık fazla
Teşekkür belgemiz olmadı hiç okulda
Hatta çift dikiş gitmişliğimiz vardır
Hayat masalında ablak bir çocuk yüzüydük sadece
Şimdi bizim bu koca dünyamızı
İki dakikaya sığdırmışlar
İnternette paylaşmışlar...
Seksenlerde çocuk olmak diye yazmışlar
Sanırım bizi hiç mi hiç anlamamışlar...

Ali Kemal Tavukçu

Selam

Her sabahın seherinde
Umuda geceden aydım
Adımladım tesbih tanesi sabrım
Selam verdim selam aldım

Ali Kemal Tavukçu

Senden Geçilmez 'çanakkale'

Zamanın gölgesindeyken yaşam
Kent gönlümüze göre akıyor
Garantide misak-i milli sınırları
Çocuklar şen şakrak hür
Öcaklarda duman tütüyor.

Pineklerken bir ağacın altında
Düşünüyorum harlanıyorum
Şoran sorduran çelişkiler var
İçimde yanan kavrulan
Beni benden alan ağlatan

Bir abidenin yanındayım
Üst üste mezarlar
Dilimin varmadığı aklımın anlamadığı,
106. yılında dün gibi
Ve öyle bir türküsü var ki,
Yedi düvel ezberlemiş
Öyle bir yiğit öyküsü
Yedi düvel gelmiş geçememiş
Cennet boğazından..

Diyorum bu destanın gölgesinde
Analar ne yiğitler doğurmuş
Bir emirle binler yürümüş
Mustafa Kemal'in emrinde
Düşmana karşı tek yürek
Yüzbinler imanla dövüşmüş,

Şimdi ne zaman türküsünü duysam
Gözlerim nemlenir
Ne zaman gezsem o topraklarda
Otların hisırtısı destanı anlatır bana
Ağaçlar şahittir o ünvana
Anadan Yardan geçilir
Senden geçilmez
'' Çanakkale ''

Ali Kemal Tavukçu

Senden mi Bildin

Seninmi sandın bu derya deniz
Bu ağaçlar börtü böcek
Evler arabalar ve gökyüzü
Seninmi sandın !

Elini kaldırmayı gözünü kırpmayı
Ayağınla yürümeyi
Ekmeğ  bölüp vermeyi
Senden mi bildin !

Alnına yazılanı kaderi
Oyunmu sandın !

Ali Kemal Tavukçu

Seneler sonra

Her şairin bir yarası vardır
Acıtan gülün dikenidir
Ya gülü kopartıp eline alır
Yada kendini kaleme vurur
Şeneyi devriyesindedir her bahar aşkın
Ölmüş bir sevdanın yasında birazda şaşkın
Dağların etekleri yeşillenir
Kerem Aslıya kavuşur
Mecnun Leylayla buluşur
Oysa aynını yaşar tüm sevenler
Şiirlerde özgürce gezerler
Soğuk bir kentin uğultusunda

Ali Kemal Tavukçu

Sevda Türküsü

Sevdayı yüklenmiş ,ahu zar gönlüm
O yâri gönlüme, serime gömdüm
Belki bu gündüm, belki de dündüm
Hayali düş ilen karamıyorum

Kelamım halini ,aynada bildim
Bedenini değil, ruhunu sevdim
Kaşından gözünden, yüzümü eğdim
Sevabım günahım sezemiyorum

Sardıkça yaramı, kabuk bağladı
Bu yükü çekenler ,beni anladı
Hakikat böyleydi ,yürek ağladı
Yolumdan menzili seçemiyorum

Nice koç yiğitler cenge oturdu
Kemalim harını böyle duyurdu
Adalet kuruldu hesap soruldu
Mahlesi gücümde geçemiyorum

Ali Kemal Tavukçu

Sevimli Şiir

Karizmatik bir sahnesinde hayatın
Zamanı durdursam
Sümüğü akan bir çocuk olsam
Bıraksam işi gücü
Hep bunu kovalasam
Hep heybetli olacak değiliz ya
Yaşasın halkların sevimliliği
Öyle büyük laflar etmeden
Bir köşeye geçsem kurulsam
Çocuklarla köşe kapmaca oynasam
Ve gülseler bana çatlayana kadar
Bizde gülsek...

Ali Kemal Tavukçu

Sevmek

Bana neyi sevdiğimi soruyorlar,
Çoban kavalındaki garip melodiyi,
Şürüsünü kollayan akbaşın hırıltısını,
Korkmasını bir kurdun kuzudan.
Ay ışığı vurur gibi gecelerime
Yalnızlığı sevdim.,
Yıllar oldu yazdım çizdim,
Ne öğündüm , ne yerindim
Kelimeler verdim hayata kalsınlar diye.
Bana neyi sevdiğimi soruyorlar
Ekmek sıcaklığının buğusundayken,
Aç bir karna girmesini sevdim
Ve tebessüm ederken çocuklar
Isıttım gönlümü yanmayı sevdim...

Ali Kemal Tavukçu

Sınıfsız Düşler

Düşlerim var sınıfsız
Zenginsiz fukarasız
Gönlümde hayali var
Güneşli günler zindansız
Hani bir yanımda bahar
Tomurcukları sıralanmış
Sonra tertemiz alını açık
Gülen yüzleri çocukların
Düşlerim var sınıfsız
Bir yanımda batıda
Bir yanımda doğuda
Uzansın diye boylu boyunca
Türküler söylensin diye
Bu değirmen böyle aksın
Bu devran böyle bitsin diye

Ali Kemal Tavukçu

Sır

Yazdıkça ,yüreğın yanar
Okudukça, tomurcuk olur,
İçin,yanar yanar kavrulur.
Usta derler usta !
Ustasın yaşlanmakta.
Gidenlere ağıt yakmakta,
Hep bir sırrın var sanırlar,
Oysa kalem her şeyi anlatmakta.
Görmezler gülün haresini görmezler,
Bilmezler gönül neye yanmakta,
Yazdıkça yüreğın yanar
Azalırın azar azar...

Ali Kemal Tavukçu

Simyacı

Her coğrafi yalnızlıkta ben varım
Açlığın çalınan kapı tokmağıyım
Çalakalem şairim karadeniz uşağıyım
Şürüp giden hayatta simyacıyım
Umut veriyorum dizelere
Kendimi katıyorum söylenmiş imgelere

Tutunup zamanın perçemine
Yarını arıyorum sonrayı düşünüyorum
Mekandan münezzeh arşın sahibini
Hakkı düşünüyorum

Bunca rızık içindeyken insan
Hep ben hep ben
Ve milyarlar kedereşken
Açlığın ve zulmün izleri
Kamburlaştırırken erdemi ve onuru
Oturup bir köşede hüznle yazıyorum
Garip gelmiş garip gidecek bir ümmetin halkasında...

Ali Kemal Tavukçu

Sisteme İsyen

Güçlü bir suret olmalısın aynada,
Normlarına uygun bir sefillik,
Ruhun pazarlığı yapılmış çoktan,
Tağutun kapitalist pazarında..

Ve aç kalma korkusunu öğretirler,
Sokaklar korkutucu,
Hapisler zalimlik dolu,
Dışına atılmamalısın sistemin,
Sanki bahar ellerinde,

Toprağın ve denizin kokusunu,
Aldırmamaya yemin etmişler,
Gözleri üstünde en özel anında,
En namuslu gününde..
Alın terini sayarken
Kan emici yarasalar,
Karanlık ve korkutucu zindanlarla
Tehdit ederler duruşunu.
Susmalısın duymamalılar
Uyumalısın bilmemeliler
Asla gözlerin parlamamalı
Sözlerinin gizli öznesini
Bir sır gibi saklarken
Beynini unutturmalısın
Aklını yemek ister sistem

Ve yasaklar bin yıllardır
Dogmalar tutarsız ve cahilce
Peygamberler öldüren
Köleliği biat etmeyi öğreten
Garibi ezen sömüren
Zengine göre kanun üreten
Hiç biri uymaz fikrine
Nerde olursa olsun ,
Yaralarını saklarsın
İster elinde dursun,
İster yumruğunun içinde sakla,
İster derinlerde,
Göğsünün içinde bir yerlerde
Ellerin temiz korkmamalısın ..

Ali Kemal Tavukçu

Sözüm Var

İki çift lafım var ,haldan bilene
Sözüm var, iki gözüm sözün üstüne
Körlensin kötünün kılıcı ,dökülsün yere
Hemencik hesabın sorasım gelir

Susanın dilleri lal olsun misal,
Garibin hakkını sorarız her hal !
Kurumaz güllerim ,kırılmaz o dal
Yazdıkça sinemi seresim gelir.

Kema'lim hamlığım geçti bu vakit
Dediğim gerçektir olacak sayıt
Menzilde yaram var gönlümde sabit
Burnumun sızısı gönlüme gelir,

Açın kimsesizin derdini sordum
Bilmezden evvel yanmamış kordum
Bu dertle hem açtım hemi de soldum
Kalemi yerlere çalasım gelir..

Ali Kemal Tavukçu

Şairin Çilesi

Uyaklar uymuyor yerli yerince
Aruzlar olmadı şöyle gönlümce
Kaleme sarıldım kendi kendimce
Karnımdaki sözü ben diyemedim

Biraz geceden ,birazda günden
Aşık değilim ki ne gelir elden
Okuyup sizleri şevk geldi birden
Yavaş yavaş alışır olurum dedim

Nice dertler var hiç bilinmemiş
Şairin çilesi meğer bitmezmiş
Gidecek yollar var hiç gidilmemiş
Gönlüm hoş olsun bu yeter bana

Dost meclisinden el ayak çektim
Sancılar içinde bir çilekeşim
Şiirler olmasa gün görmezmişim
Ses ettim içimin geçti acısı

Ali Kemal Tavukçu

Şehit Halis Demir'e

Bu yurt için can veren yiğit,
Başın ne kadar dik nedendir söyle ?
Hain bir mermiyle ettiler şehit,
O makam ne güzel ezelden böyle !

Yürüdü bir asker dersin bir arslan,
Gözünü kırpmadan feda eyledi
Çekti silahını atıkti her an
Nice gidenlere selam söyledi

Halis Demir duayla anılmalıdır
Yaralar birlikte sarılmalıdır
Yürekte en başa koyulmalıdır
Yaktı gönlümüzü viran eyledi

Ali Kemal Tavukçu

Şehitler Ölmez

İki dağın arası bir vadi,
Hava puslu ve ıslaktı.
İhanet kokusu sinmişti,
Konuşmak yasaktı.
Kuşlar sessiz ,karıncalar yürümüyordu,
Hain bir mermi sessizliği bozdu.
Kuşlar utandı havalandılar,
Her tetik bir candı..
Yanan bir ocaktı.
Ve can ölürken aslında diriliyordu,
Biz bilmiyorduk...

Ali Kemal Tavukçu

Şehitlere

Gözlerim yolunu izler dururken
Üç beş nöbetinde ayaz vururken
Başı boş köpekler şimdi ulurken
Şehadet demi olmuştur şimdi

Ayrı düştük gemimiz karaya geldi
Bu yara göğsümü bağrımı deldi
Önünde durulmaz coşkun bir seldi
Ayrılığın kavli onmuştur şimdi

Umarsız çiçekler açar elbette
Belki pusudadır belki nöbette
Kim bilir Cudi'de belki Afrin'de
Gülleri göğsünde açmıştır şimdi

Şehidim yığidim hakkın helal mi
Erene Bülbüle ol bu vebal mi
O nurun yücede yoksa Cemal mi
Bilmeyiz cihanda gezersin şimdi

Kemalim derdimi ummana açtım
Gönülden satıra kelimeler saçtım
Bende olmamıştım o nura açtım
Ahiret son durak beklerler şimdi

Ali Kemal Tavukçu

Tefrika

Öyle elim cebimde dolaşıp
Dudaklarıma ılık yakıştırdığıma bakma
Keyifli görünsem de yaram savmadı
Bahar bitti gitti tuzum kalmadı
Buhranım öyle derinde ki ve sefil
Sen de dahil kimse vazgeçilmez değil

Tabi koca bir yalan bu

Sonra sayıklarken yakaladım kendimi
Unutmadım ne dünü nede seni
İki uçlu yaşıyorum sevgilim kusura bakma
Akıl sağlımı sorgulamak bir doktor odasında
Ve tütsü kokan deri koltuklarda
Varoluş sebepleri
Freud amcanın dedikleri
(bu arada rahmetli benden daha deliymiş)
Cevaplarım çok sorulanlara da
Adın geçince susuyorum donuklaşıyorum
Sıradan biri gibi sanki hiç hayatıma dokunmamış da
Merhabadan öteye geçmemişiz
Galiba sadece masumiyeti sevmişiz

Oysa şiir yazar gibi konuşsaydım
Mısra gibi ölçülü olsaydım
Bülbül misali şakısaydım
Altın madalyayı takıp boynuma
Şarkımızı çaldırmak varken
Bir anda kanımda doping bulmuşlar da
Oyundan çıkarıp bir kenara koymuşlar
Şimdi yaşlanmayı bekliyorum
Seni çok seni çok özlüyorum...

Ali Kemal Tavukçu

Tepkilemeler

Bir bencil aynaya bakmış
On şair anlayamamış

Bir cimri sadaka vermiş
Bir cömert idama gitmiş

Bir garip ağlamış
On zengin gülmekten çatlamış

Bir ozan saz çalmış
Bin aşık ağlamış

Bir çocuk şiir yazmış
Bin manayı anlatmış

Ali Kemal Tavukçu

Tövbe ve Umut

Uzunca bir gece,karanlık çöktü
Bitmez mi sandın ,bu kördüğümü
Çelişki içinde, düşündün dünü
Kaybettin oyunun ilk bölümünü,

Hele bir toparlan ! yaşam dönüyor
Börtü ,böcek ,senin için konuyor
Emrine amade güneş doğuyor,
Affeden yakında ,seni bekliyor

Kulunu affetmek yüce şanındandır
Beşerin hatası hep huyundandır
Kalbin tedavisi yüce Kuran'dandır
Unutma dününü kalk silkin artık
Bekliyor ümitler, sağ yana yatık.

Ali Kemal Tavukçu

Tutuşan Dizeler

Ahu zar diledim yanan gönlüme
Adını anamam düşmesin dile
Tutuşur dizeler verirler ele
Başımla beraber selamlar güle

Gencecik yaşımda saçım ağardı
Oysaki umuttun adın bahardı
Yadigar kalansa garip yaramdı
Adınla coşarım hareli güle

Sevdayla ölçüşmek kimin haddine
Kemalim cahildim böyle biline
Hakkın hürmetine boyun büküle
Yasını katarım bülbülle güle

Ali Kemal Tavukçu

Türkün Diyarı

Türkün diyarında adalet vardır
Yücedir davası bayrağı aldır
Hilalin uğruna başı fedadır
Siperde üst üste düşenleri gör

Dosta dost oluruz mayamız budur
Uğruna ölürüz namusumuzdur
Kula kul olmayız Hakkaysa destur
Secdeye eğilen alınları gör

Nicedir şiirler yazar kalemim
Sevdamı işlerim ondan elemim
Yurdunu canından öte sevenim
Yüreği vatanla dolanları gör

Bu asil milletin özellikleri
Sayayım bitmezki faziletleri
Cömerttir açsada verir ekmeği
Sofrasın paylaşan garipleri gör

Emanet kutsaldır bizim yörede
Kem gözlük olamaz yoktur törede
Kürdüyle Türküyle aynı derede
Kız alıp kız veren dünürleri gör

Bin yıllık Yurdumun her yanı evim
Hep bunu söylerim bunu bilirim
Hanemden başlıyor misakı millim
Bu yola baş koyan yiğitleri gör

Ali Kemal Tavukçu

Ali Kemal Tavukçu

Ucuz Yaşamlar

Adam yorgundu
Cebinde parası yoktu
Açtı ve kırıandı
Hangi ekonomi sihirbazı
Geçştirirdi yoksulluğunu,
Hangi yandaş elinden tutardı.
Oysa bir partisi yoktu
Hiçbir belediyede tanıdığı
Zengin bir dayısı ve akrabası
Her hangi sigortası yoktu,
Sokakların kuytuları kalmıştı ona
Şairin dediğı gibi
Hava bedavaydı
Su bedava
Yaşamsa ucuzdu..

Ali Kemal Tavukçu

Umut

Umut ne garip
Birden düşer gönlüne,
Hele bir kaybedersen,
Zordur gelmez kapına,
Şimdi sana ağaçları anlatsam,
En ucundaki tomurcuk olurdum,
Ne ilk nede son ölürdüm,

Garip şey şu umut,
Bir çocuğun gözlerinde güzel
Herkesin bir yerinde, kişiye özel,
Sımsıcak düşlerin misafiri...

Ali Kemal Tavukçu

Unutma Sevdiğim

Adına nicedir, şiirler yazdım
Mezarım elimle, toprağa kazdım
Nazlıydın seviydin, ben sana azdım
Unutma sevdiğim geçen günleri

Hasretin gönlümde, bitmez bir çile
Haberin salmışım , İlçeye İle
Turnalar uçurdum, geliyor dile
Unutma sevdiğim geçen günleri

Senin gözlerine, gelip de baksam
Elinden tutunup, muradım alsam
Ne varsa serimde, çağlasam aksam
Unutma sevdiğim geçen günleri

Âşıklar Ozanlar, hele bir bakın
Haberim mısrasın, özenin yazın
Halimi anlatın ,derdimi yayın
Unutma sevdiğim geçen günleri

Dediğim demişim, içim dökmüşüm
Kemalim harımı ,gülleri örmüşüm
Sevdanın hasını, gözleri görmüşüm
Unutma sevdiğim geçen günleri

Ali Kemal Tavukçu

Usta ve ırak

Usta oğlum ver dedi stpy
Çırak yaranma çabasında öğrenme telaşında
Elleri küçük ve kirli sanki yetmiş yaşında
Kim bilir neleri yüklenmiş derdi başında
Hiç konuşmadılar gzleri donuktu

Usta oğlum ver dedi anahtarı
Sonrada çekti kalayı
Çırak a ! sıcak yemeğe hasret
Öğlen ekmek arası zeytin yer adı Hikmet
Hiç konuşmadılar gzleri donuktu

Çırak büyüdü sonra elleri hiç genleşmedi
Derdi desen hep başında hiçbir yere gitmedi...
Oda kalay çekti çırağına sanat öğretti..
Hiç konuşmadılar gzleri donuktu

Ali Kemal Tavukçu

Ustalara

Herkes yazar oysa
Kimi sevdiğine yazar,
Kimi ifadeyi bunda bulur
Kimine kaderin sillesi
Kimineyse buhranı vurur
Kimi söver anlamazlar
Yerer tüm galaksiyi ...
Kimi hatıralarına tapar, yazarda yazar...
Kimi ayrıntıda gizler salağa yatar,
Oysa herkes yazar
Kimiye kafiye uyak yapar
Matbaa gibi basar da basar,
Kimi para kazanır bu kurgulardan
Yazdıkça yazar ,
Kimiye yürek işçisidir
Açlığa kızar yazar
Zulme kalemini saplarda yazar
Barikatlarda siperlerde slogan olur
Ve bir gün gelir
Bir gün gelir efsane olur...
Nazım olur zindanda
Akif olur yürekte,
Yunus gibi göklerde...

Ali Kemal Tavukçu

Utangacın Şiiri

Yaşamın basitliğini bilse,
Daha çok hata yapar,
Doğruyu yalana katardı,
Bir bilse sonunda ölüm yok,
Küfür duman atar,
Kadehler dolar taşardı,,
Sessizce bir köşede sızardı,

Öyle değildi,
Severdi meyi muhabbeti,
Deliydi gönül vermekte
Gülü bahçede derip
Haresini izlemekte,

Sade hayalleri askıda kalmış,
Ne verse borç sayılmış,
Ne zaman merhaba dese,
Utanmış yüzü kızarmış,
Konuşmak bir savaş halini almışken,
Beyhude bir çabada sıkış kalmış.

Kınanmaktan çok korkan,
Hep bir kahkaha mezesi olan,
Yüzü fazlasıyla sevimli,
Aslında şair yürekli,
Bir kamyon dayak yese bile
Adını söylemeyecek kadar cesur,
Ve bir kar tanesi kadar çabuk
Hızla biten kini,
Gereğinden fazla yaşlı
Gereğinden fazla çocukken
Çat diye kırılmış
Kınandığı yerden..

Ali Kemal Tavukçu

Üç Arkadaş

Aşk vehmin arkadaşdır
Gaza getirirler birbirlerini
Pek anlaşılamazlar hep çekişirler
Karanlık bir odada kör dövüş
Sevgi bunlara gülüp geçer
Kitler odanın kapısını,
Salona geçer kurulur
Kahvesini yudumlar,
Ne geçmişî ayıklar
Ne yarını sayıklar

Ali Kemal Tavukçu

Üstü Kalsın

Üstü Kalsın dostum üstü kalsın
Kırılsın zincirler kapılar açılsın
Gökten üç top ışık insin
Biri sevda biri umut birde barış
Sonra çocuklar şen şakrak oynasın
Uzun gölgeli ağaçlar olsun
Kediler beslensin her köşe başında
Karşı kaldırımdan geçen zat gülümsesin
Şokak çocukları esnaf lokantasında iyice bir doysun
Üstü kalsın desin üstü kalsın...
Yepyeni bir dünya uğruna
Çanlar toplansın
Üç top ışık düşsün gökyüzünden yeryüzüne
Biri sevda biri umut birde barış

Ali Kemal Tavukçu

Üşürken

Baharı beklerken yüzümü döktüm
Yaramı saz ile söz ile ördüm
Hamsiyi kavağa çıkarken gördüm
Lal olan dile sohbet ne gerek

Üşüdüm irkildim gece yarısı
Ok gibi saplandı dünün sanrısı
Ekinim olmadı kaldı darısı
Kör olan göze cisim ne gerek

Kıvrılıp köşeye yatsam uyusam
Ne varsa acıdan her dem unutsam
Bu günde var isem sonra yarınsam
Dün olan varlığa sonra ne gerek

Ali Kemal Tavukçu

Vadinin Analarına

Dağların sisinde kaybolmadılar
Direndi umutları inatla
Birkaç bağım lahana
Birkaç patatesle mutlu oldular

Öyle haykırdılar ki uzaklara
Yekün garğaris kıyamet !
Yabaniler bile köşe bucak kaçtılar

Sırtlarına dünyayı yük ettiler
Sütleri doldu taşı bereketli
Al yanaklı bebelere anne oldular
Köyün her çocuğuna yetti

Dağların çisesi vururdu hayallerini
Beklediler vadiyi tırnaklarıyla
Beklediler ocaklarını
Tütsün diye duman duman
Yansın diye kuzinesi
Yensin diye helal soğan
Adam oldular en hasından

Yolları yoktu
Arabayı bırak
Eşek yoktu at yoktu
Yürüyemezdeki o sarp yokuşlarda

İşte biz o anaların torunlarıyız
İşte o aslanların uşaklarıyız
Emektar ellerine hep sevdalıyız

Ali Kemal Tavukçu

Vatan Sevdası

Ölmek Lazım Memleket için
Sevmek uzakta çalan eski bir ezgi
Davamız boylu boyunca uzanmışken
Kim gider ki sevdasının peşinden
Memleket ki dertlerin en hası
Yiğidin namusu ve de hayası
Kim düşünür ayın şalkını
Kim kollar yârin bakışını
Düşman yatmışken pusuya
Akdeniz de çevirmişse dört bir yanı
Ve güneyde bekliyor
Hançeri zalım ve kanlı
İşte böyle dostlar sevmek için erken
Ölmek ise farz bu topraklarda
Pişsin diye taze ekmek
Yansın diye sobalar
Dolaşsın diye analar bacılar
Ve çocuklar oynasın diye şen şakrak güvende
Ölmek lazım ölmek
Gereğince
Gitmek için alnı açık ahirete
Yaslamak için başını
Ecdadın dizlerine...

Ali Kemal Tavukçu

Yalanmış Meğer

İçinde sancısı kalır mı sandın
Unutmaz hep sever yanar mı sandın
Mum gibi eriyip biter mi sandın
Unuttum sevdiğim unuttum seni

Oysaki bu sevda geçmez demiştim
Sarıp gül gibi solar demiştim
Kalbi dayanamaz döner demiştim
Unuttum sevdiğim unuttum seni

Mecnun çöllerin masalı imiş
Ferhat yalanmış bir hülya imiş
Kerem hikaye bir tasa imiş
Unuttum sevdiğim unuttum seni

Maziden anılar düştü gönüle
Kabülüm sen artık dönmesen bile
Yazıya itiraz etmem kadere
Unuttum sevdiğim unuttum seni

Ali Kemal Tavukçu

Yalnızlığın Ağıtı

Bu şiirimi en yılgın halimle
Düşmüş bir yıldız gibi
Biçare hayattan yazıyorum
Bir an parlamış, gözden kaybolan
An itibari ile solan,
Geriye yalnızlığı bile kalmayan..
Kaç bahar var önümde bilmiyorum
Kaç kış daha dayanırım,
Göz yaşlarımı ne kadar saklayabilirim
Ne kadar sürer bu hüzzam,
Açar mı gül goncası açar mı yediveren,
Gözlerim bir tebessüme hasret,
Oysa umudu katıp şen şarkılara
Yazmak isterdim duvarlara
Kavgamı atıp bir kıyıya
Vermek isterdim onurla..

Sanırım saz teli olup
Bam teliyle dostluk kurmalıydım
Geri döndürüp zamanı yüzük taşımla
Fantastik bir film kahramanı olmalıydım
Olmadı büyüyemedim ,
Oysa kafam kel hayli berbatım
Hani yeniden başlasam desem
Başlayacağım yeri bilmiyorum
Öyle kaybolmuş öyle yalnızım
Ve bir şair yalnızsa
Orda şenlik vardır
Alkış tufanı kopar da
Bardaklar masalar dolar,
Bir erkek kadına ağlar,
Çünkü saçlarında bahar var,
Kaybedişimin onuruna
Bağımsızlığımı İlan ediyorum
Yitik bir şiirin mısralarında...

Ali Kemal Tavukçu

Yar Gelmeyince

Sen olsaydın şu gelen kara trende
Masmavi olurdu gökyüzü gözlerin gibi
Ah bavulunla inseydin bizim durakta
Gözlerim parlar mercan olurdu,
Ellerinden mendil düşse, içinde lokum
Söyle güzelim mendili sen mi doldurdun
Aslında tren geçmez bu duraktan
Sende bir yalan oldun
Bense aşk ateşine bir odun...

Ali Kemal Tavukçu

Yaralı Gönül

Bilmiyorduk bu dünyanın karını
Düşünmedik bu günü ,ne de yarını
Felekten ayırdık canı cananı
Şafağın kızılı, maviye çalsın

Sağmışım, ölmüşüm, bilinmez ahım,
Düşünce çok ince, sinemde sızım
Kim bilir, ahrette parlar mı mahım
Dökülsün hicazım burda son bulsun

Uzunsu geceler günler yorgunsa
O yârin gözleri ah bir dokunsa
O vakit elime bir el tutunsa
Sardıkça yaramı tuz gerek bana

Akıldan üstünü yürek çatalı
Gönlümde yara var birde façalı
Kalemi alalı , şiir yazalı
Bilekten yüreğe güç gelir bana

Ali Kemal Tavukçu

Yaşam Üzerine

Geriye ne kaldı dersin
Kavgamı bırakıyorum rüzgarlara
Selam etsin seni soranlara
Bir kuş konsun pencerene
Dile gelsin anlatsın derdini kendince
Kim bilir hoşça kal demeden
Yüreğinden kopan ne varsa
Filizlensin yaşam gibi
Çatlayan ellerinde can bulsun
Emeği ve alın terini soğutsun
Sonra saçlarının sarısı güneşi kışkandırsın
Gözlerinin mavisi deniz olsun
Dalga dalga kudursun..

Ali Kemal Tavukçu

Yaşamak Güzeldir

Yeniden doğmuş gibiyim
Sanki anne sütü kokusu geliyor burnuma
Yeniden doğmuş gibiyim
Ölü toprağı kalkmış gibi üstümden,
Ağaçları yaprakları bıyık altından selamlıyorum
Aramızda kalsın hayatı çok seviyorum,
Bırakıp hüznümü o eski rıhtıma
Atıp bir kenara o ince vehmi
Koşarak gidiyorum, çıkıyorum merdivenleri,
Hep üzgün olacak değiliz ya
Yaşasın halkların sevinçliliği !
Kapıyı kapatıp dışarı çıkmalı,
O da ne bir çay ocağı,
Karşısın da cami
Avlusunda güvercin sürüsü
Yem atıyor benim gibi bir sabahçı
Derken bir kedi pusuya yatıyor
Havalanıyor kuşlar korkuyorlar
Kediyle ben keyifleniyorum
Yeniden doğmuş gibiyim
Ölü toprağı kalkmış gibi üstümden
Ne güzel şey şu yaşamak
Sokak ve kaldırımlar yenilenmiş sanki,
On beş yılda ne çok değişmiş dünya...

Ali Kemal Tavukçu

Yaylalar

Oturup dağların rengine daldım
Yeşilden moruna hayranlık kaldım
Ateşi yandırdım komarı saydım
Özgürlük bağıdır yeşil yaylalar

Suyunu beğendim kuşların şendi
Temizdi havası toprağı bendi
Bir gelen bir daha gelirmiş dendi
Derdimin dermanı yeşil yaylalar

Sessizlik türküsü eser yel gibi
Seneye bir daha atla gel gibi
Buralar toprağın durma el gibi
Yalancı cennettir yeşil yaylalar

Ali Kemal Tavukçu

Yazdıkça

Ne zaman gerçekleri yazsam
Bir alkış tufanı kopar sanki içimde
Sanki bir kuğunun gölgesinde
Kurgularında ötesinde, hayat bulur
İçim bozkır gibi yanar yanar kavrulur
Ne zaman gerçekleri yazsam
Uzun metrajlı film olur
Ha sonra Ahmet Arif'in dediği gibi
Hasretinden prangalar eskitirim
Kimbilir yıldızları sayarken bulursun beni
Ne zaman gerçekleri yazsam
Yolumun üstünden bir kara tren geçer
Dumanı tüter de tüter
Ben ne zaman yazsam
Yaz olur
Uzar durur muhabbetin terkisi
Dört nala durur
Ne zaman yazsam
Gözlerin gökyüzü olur
Kaybolurum mavisinde...

Ali Kemal Tavukçu

Yiğidin Ganı

Uzunsu geceler rüyalar kara
Hatıra gelince açınca yara
Düşersin buhrana düşersin dara
Günü gelir tüm hesaplar ödenir

Ayağın gitmezse dost kapısına
Vur yumruğu gitsin vur masasına
Aman ormancı deyü kalk hasımına
Günü gelir tüm hesaplar ödenir

Yiğide nasılsın diye sorulmaz
Riyayla fitneye bilek dayanmaz
Dostun hançerine merhem bulunmaz
Günü gelir tüm hesaplar ödenir

Kemalim eleğim duvarda durur
Elim bir uzansa bakalım nolur
Alacak verecek dolapta soğur
Günü gelir tüm hesaplar ödenir

Kinime bakmayın dört satır sürdü
Kalbim hem ağladı hemide güldü
Bu gün başka gündür o vakit dündü
Günü gelir tüm hesaplar ödenir

Ali Kemal Tavukçu

Yiğit Gamı

Anladım hayatı kendi doğrumca
Menzile doğru yol almaktayım
Sıramı savmadım elek duvarda
Elimi duvara uzatmaktayım

Susarım ahmaklar bilmez sınırlar
Kor olmuş canım ben yanmaktayım
Ne verir bilinmez acep yarınlar
Cananın sözüne hep uymaktayım

Yüreğim taş olmuş bilmezdim bunu
Gözlerim ne gördü ben bilmekteyim
İçerdim ecelin şerbet suyunu
Alnımda kaderim beklemekteyim

Gizimi sakındım namert yüzlerden
Hakkın kelamını anlamaktayım
Verirse rahmetin o yücelerden
Bilirim bilirim sınanmaktayım

Yiğidin gamına söz naçar kalır
Kışların sonu bahara varır
Er kişi demekle biterler sanır
Verirler selamım giderim bir gün

Ali Kemal Tavukçu

Yokluğunun Sonrası

Bir duysan içimdeki sesleri
Bir görsen, emrinde hala umutlarım
Kabıma sığıyorum su gibiyim
Takmışım vitesi boşa yol almaktayım
Alışkanlıklarım yok artık
Sinirli değilim küçük haplarım var gayet yasal
Geceleri erken yatıyorum ,
Uyku yapıyor bundan rahatsızım
Vermişim kendimi şiire
Bazen iyi bazen kötü
Çoğunda sen varsın
Soruyorlar şaka yollu sevdalı mısın
Bu ilhamlar nerden
Bilemezler niye neden
Yaşayıp yaşamadığını bilemeden
Yaşamak zül geliyor

Boş satırlara dolduruyorum seni
Ey boşa geçmiş gençliğim
Ey hatalarım ukalalıklarım
Bizimkisi sevda değildi biliyorsun,
Sadece suç ortağıydık geçmiş zamanlar da
Ve beni sen anlardın uzun gecelerde
Uzun bir ömrüm olur mu bilmiyorum
Kaderi yazana boynum kıldan ince
Artık adresini sormuyorum...

Ali Kemal Tavukçu

Yol

Secde nimetini sorarsan eğer
Vallahi cihana her şeye değer
Anlamı bu imiş hayatın meğer
Hidayet dilenir arar dururum

Beşerin şaşması huyundan mıdır
Mayası suyundan canından mıdır
Hatayla evrilmek hayrına mıdır
Nasuhla sevh edip arar dururum

Hayalim düşlerim menzilde olmak
Kötüyle zalimle cenkle vuruşmak
Vuslata tertemiz pakça kavuşmak
Şehitlik yolunu arar dururum

Bu garip dünyaya geldim geleli
Göğsümde sancım var yara bereli
Sorarlar bu kimdir nedir nereli
Mahlede yerimi arar dururum

Kemalim düşünce onulmaz derde
Geçmiş sorulmaz Yiğide merde
Açılsın kapılar açılsın perde
Yolumu kaybettim arar dururum

Ali Kemal Tavukçu

Yol Hikayesi

Yalnızlık Alemde koca evrende
Göğsüne yapışır durur sinende
Boğazın yutkunur kalır dilinde
Güvenme zalime kırarlar testin

Yolunda menzilde açarsa gülün
Yeterse nefesin sürerse ömrün
Bülbüle figan et çözülsün düğüm
Güvenme zalime kırarlar testin

Arama cihanda kulun vefası
Sanmaki silinir yalan yaftası
Müminin hayrına Hakkın belası
Güvenme zalime kırarlar testin

Su yolu dediler minnet etmedim
Ademoğlu dedim eza etmedim
Zayıfı güçlüyü ayırt etmedim
Güvenme zalime kırarlar testin

Kemalim divanda başımız diktir
Dostumun adıdır yüce Halimdir
Her şeyi bilendir vallah Semidir
Kırılmaktan korkma o güzel yolda
Yazıyor kiramem Yazıyor burda

Ali Kemal Tavukçu

Yolcu

Bir garip yolcuyum dünya yolunda
Konarım göçerim kime ne bundan
Ne varım ne yokum bu düz yokuşta
Sonumu bilmem haber yok ondan

Kelamım yüreğe bir yudum suysa
Açarım dağlarda menekşe gibi
Kimi okusa kimi de yazsa
Bilinir hem doğru hemide eğri

Kırkımı geçmişim yolun yarısı
Kimi canımdır kimi yarısı
Okunur bir gün bu can selası
Her nefis gibi giderim bir gün

Şiirler yazılar öyküler ölmez
Bin yıl geçse de adın silinmez
Anadan geçilmez yardan geçilmez
Sezilir rüyalar bilinir bir gün

Bir garip Kemalim dünya üstünde
Sözümü çok tarttım tuttum serimde
O vakit derdimdi şimdi dilimde
O gülü bahçemde dererim bir gün

Ali Kemal Tavukçu

Yorgun Şiir

İnsanlar yorgun
Her tren garında daha da gri
Ayrılıklar nafakalı ve resmi
Temiz bir sayfaydı oysa hayat

Her şey olsaydı daha sade
Argümanlar eskide halen taze

İnsanlar yorgun
Her yangına bir bahane
Mana maddeye teslim
Umutlar olmuş tayyare

Ufuksuz güneşsiz anlamsız
Sevgiler yalan ,yolsuz yordamsız

Ali Kemal Tavukçu

Yusuf Ahmet ve Ben

Üç şair gördüm düşümde
Ekmek fırınında üç beter adam
Elleri şiiir ve hamur mayası
Sözleri aş pişiren
Yetim doyuran
Kokusu namuslu

Üç şair gördüm düşümde
Gözleri mercan mavisi biri
Başı sağa eğikti,
Kim bilir gönlü neye yitikti.

Biri telaşlı ve atikti
Sakallarında yıldız gizliydi
Sanki ekmek yetiştirmeyecekti
Galiba onunda gönlü ezikti

Biride bendim kasa başında
Şaşkın ve müteessir
İzlerken alınlarının terini
Alıp öylece selamlarını
Vermek istedim size...

Ali Kemal Tavukçu

Yücelerden

Tan yeri ağaranda
Salkım salkım düşer gökyüzüne
Sözün özü, boynu büküktür kağıt kalem
Hey canım hey
Ağızlarda türkü gibi dolanır da
Sirra kadem basar beden
Yücelerdedir sevdası kim bilir
Açmış çiğ tanesi yediveren
Bekler durur bir top beyaz kefen

Ali Kemal Tavukçu

Yüzleş

Bir yaşam fotosentezinde
Hercai menekşeler büyürken
Geceye renk katan melodi
Seni çağırıyor uzak bir yerden
Hadi gel ! tam sırası şimdi
Özlemekse özlemek
Sevmekse sevmek
Eğer aklında varsa dönmek
Ortam müsait bilesin
Baharın ortasındayız
Demirin tavındayız
Sebepli sebepsiz şarkıma gir
Aklımı al dilimi dolandır
Saçlarım yeninden çıksın
Ölü şairin coğrafyasında
Bil ki yeniden doğar güneş
Kim bilir sırf bizim için
Bir kere olsun yüzleş bu aşkla
Yorgun gelen bir bayramın arefesinde...

Ali Kemal Tavukçu

Yüzleşen Şiir

Anlatsam sana gönül pasımı
Sancılarımı dindirebilir misin ?
Siler misin bir çırpıda, bir bakışta !
Yıllar sürmez anlamın korkma
İki kelimen yeter bana,
Hatalarımı yüzüme vurabilirsin
Artık toy değilim merak etme
İncinmem sözlerinden
Etkilenmem gülüşlerinden..

Koşa koşa gelsem sana
Bahçelerden aşırıp zamanı
Önüne sersem gururumu
Okşar mısın başımı
Ses etmem endişe etme
Ne serden geçerim ne senden
Hesap sormam sensiz gecelerden
Kırık bir kalemin gölgesinde

Ali Kemal Tavukçu

Zaman Varken(Murakabeler)

Azrail atına binmiş geliyor
Nice yigitleri viran ediyor
Genci yaşlısını ayırt etmiyor
Zaman varken muhlis mümin olmalı

Ölümü düşünmek akılla serle
Nasihat almalı gününü derle
Kalırsın o gün kalırsın terle
Zaman varken muhlis mümin olmalı

Tartıyı özenle adil tartmalı
Yalanı gönülden hep çıkarmalı
Zinaya şıklere bulaşmamalı
Zaman varken muhlis mümin olmalı

Vicdanın senindir bilmez misin hiç
Yaşadın yaptığın görmez misin hiç
Adalet yolunda ölmez misin hiç
Zaman varken muhlis mümin olmalı

Kemalim nefesin alındığında
Dilinde tevhidin kalbinde nurla
Sekarat yolunda halis şuurla
Zaman varken muhlis mümin olmalı

Ali Kemal Tavukçu

Zamanım Yok

Sakin adımı anma yaşlanınca
Yalnız kalınca anlamanı istemem beni
Adımların hızlıyken ,dişlerin dökülmemişken
Çaresiz değilken ve güzelken sev beni
Şevki anılarımız neşeli olsun
Sonra yalnız ve yaşlı olucaz zaten
En sonunda da beyaz kefen
Mezarda değil şimdi sev beni !
Kahkahalarını duymak istiyorum
Nasılsa bir gün kuruyacak yaprak gibi
Azalan bedenimiz...

Ali Kemal Tavukçu

Zamanında Sevmeli

Sakin adımı anma yaşlanınca
Yalnız kalınca anlamanı istemem beni
Adımların hızlıyken ,dişlerin dökülmemişken
Çaresiz değilken ve güzelken sev beni
Şevki anılarımız neşeli olsun
Sonra yalnız ve yaşlı olucaz zaten
En sonunda da beyaz kefen
Mezarda değil şimdi sev beni !
Kahkahalarını duymak istiyorum
Nasılsa bir gün kuruyacak yaprak gibi
Azalan bedenimiz...

Ali Kemal Tavukçu

Zor Bozan

Kavuşmaya hasret kurak çöllerdeyim
Ne haberim turnaların kanadında
Nede güllerim salınıyor bağımda
Özgürlüğü yurt edinmişim
Zoru bozan şiirlerde

Ferhat değilim belki Mecnunda
Uzaklarda yârimde yok,
Sevdayı takmamışım saçıma başıma
Bu aşk başka ! tütün kokar yarınlarda
Sonra ordular geliyor üstüme
Kırpmadan gözümü bir saniye
İkiye bölmüşüm yüreğimi
Bir yanımda kavganın haklı nedeni
Bir yanım çiçek çiçek açmış
Çocuklar var belki de yanmış
Türküler söylüyorum kalsın diye,
Şiirler yazıyorum bu zulüm bitsin diye
Şade iki kelime edeple
Esenlikle esenlikle...

Ali Kemal Tavukçu

Zor İmiş Meğer

Ayakta durmak, nefes almak gibi
Bazen düşersin, görürsün dibi
Verirken, söylerken herkes iyiydi
Namerdi beslemek zor imiş meğer

Paramparça olmuş, gönlüm sonunda
Sabahı sayardım, gece yurdunda
Ne bilir ,ne derdim ,sanki umurunda
Acıyla buluşmak zor imiş meğer

Sararken yaramı canım yakmasın
Mezarım taşına dahi bakmasın
Affetmem diye de o hiç ummasın
Mahşere bırakmak zor imiş meğer

Ali Kemal Tavukçu

Zulme İsyân

Geçmişe takılıp kalmak değil bizimkisi
Dert ediyorum açlığı zulmü ihaneti
Gün aydınlanıyor her zamanki gibi
Ağıtlar duyuyorum gök utanıyor
Yağmurlar ağlıyor
Biz ağlıyoruz,
Sıradan bir gün garipler için,
Şofrası açık alnı açık emekçi sofraları
İyiliğin bükülmez bileği,
Güç veriyor şiirlerime
Dağ başlarının hoyrat yalnızlığı
Yerine baharı ve umudu getiriyor,
Serbest bir şiirin garantisinde...

Ali Kemal Tavukçu